

HÊ-BƠ-RƠ, CHƯƠNG SÁU ²

 ...để học Lời quý báu của Ngài.

Tôi đi vào, cách đây một lát, và tôi mang theo hai quyển Kinh Thánh. Và tôi đã có một cuộc nói chuyện ngắn với một phụ nữ ở phía sau đó, và tôi nói với chị ấy nếu tôi sử dụng cả hai để giảng, có lẽ tôi sẽ có một chủ đề khá hay. Nhưng đây là từ điển tiếng Hy Lạp, chỉ vì tôi muốn đọc điều gì đó trong này, tối nay. Đó là một—đó là một...Đó là bản dịch tiếng Anh, từng chữ, của nguyên bản tiếng Hy Lạp. Và nó đã giúp ích tôi rất nhiều. Tôi chỉ muốn đọc điều gì đó từ nó, bởi vì bây giờ chúng ta đang nghiên cứu Sách Hê-bơ-rơ này, và ngay bây giờ chúng ta bắt đầu đến với những ý nghĩa sâu sắc thực sự.

²¹⁹ Và tôi đã nói với Anh Neville, cách đây vài phút, “Chúng ta đang đi vào phần mà nhiều người vò đầu họ và nói, ‘Tôi không tin điều đó.’” Hiểu không? Đó là kiểu mà chúng ta đi vào. Đó là chỗ mà chúng ta thích nó.

²²⁰ Một mục sư nào đó nói với tôi, ông ấy nói, “Ồ, tôi nghĩ chúng ta sẽ có nhiều điều đau đầu.”

²²¹ Tôi nói, “Đó là những gì chúng tôi muốn làm.” Hiểu không?

²²² Kinh Thánh chỉ có thể có một nghĩa. Nó không thể có hai nghĩa. Và nếu một phần của Kinh Thánh nói một điều này, và phần khác của Kinh Thánh nói điều gì khác, thì có điều gì đó không ổn. Hiểu không? Nó phải nói giống nhau, mọi điều thông suốt. Nhưng, hãy nhớ, trong sự nghiên cứu Kinh Thánh, “Vì nó được che giấu khỏi mắt kẻ khôn ngoan và người sáng dạ, mà tỏ ra cho các con trẻ,” bởi vì nó là một Sách thuộc linh.

²²³ Và nó không phải là một cuốn sách phương tây. Đó là một cuốn Sách phương đông. Và chỉ có một điều duy nhất có thể giải thích Nó, và đó là Đức Thánh Linh. Tôi biết rằng mỗi người trong chúng ta đều muốn nói, rằng, “Đức Thánh Linh đang nói cho chúng ta biết điều chúng ta tin vào Đó.”Ồ, bây giờ, nếu mọi lời Kinh Thánh đều khớp nhau như vậy một cách chính xác, thì đó là Đức Thánh Linh. Nếu nó không khớp với nhau, và có một lỗ

hồng ở đây, và một lỗ hồng ở đây, thì có điều gì đó không ổn trong niềm tin của chúng ta. Và, ồ, Nó là một cuốn Sách kỳ diệu.

²²⁴ Bây giờ, tôi muốn các bạn làm điều này trong khi chúng ta đang học. Nay, chúng tôi phải đi sáng sớm ngày mai để đến Wyoming, ý Chúa. Xin cầu nguyện cho chúng tôi.

Và tuần tới này, Anh Graham Snelling, ở đây...Anh ấy có mặt. Cách đây vài phút, tôi đã nghe anh ấy, đưa ra thông báo. Và hội thánh này hợp tác chính thức với buổi nhóm phục hưng của anh. Và chúng tôi đang cầu xin Đức Chúa Trời, ban cho anh một buổi nhóm phục hưng tuyệt vời, dồi dào, dư dật ơn phước. Anh Graham đã tổ chức buổi nhóm phục hưng cho Anh...ở trên đây tại nhà thờ Charlestown, Anh Junior Cash, và tôi tin, có đúng một trăm người cải đạo. [Ai đó nói, “Tám mươi bốn.”—Bt.] Tám mươi bốn người cải đạo. Vì vậy, chúng ta dâng sự ngợi khen cho Đức Chúa Trời, vì điều đó. Và chúng ta hy vọng rằng sẽ có năm trăm tám mươi tư người ở trên đây, trong nơi này ở đây.

²²⁵ Anh Graham đã gặp tôi ngày hôm nay, và anh ấy nói, “Này, Anh Bill, tôi chắc rằng anh hiểu rằng tôi không ở đây để bắt đầu một công việc khác để cạnh tranh với đền tạm, bởi vì tôi là một phần của đền tạm.” Anh ấy chỉ ở đây để...Anh ấy cảm thấy trong lòng anh rằng anh muốn có buổi nhóm phục hưng, và Chúa đang hướng dẫn anh để làm điều đó. Và—và anh mời những người cải đạo, và đã có một nhà thờ, để gửi họ đến ngay, “Đây là một nhà thờ địa phương, nếu bạn đến, để được cải đạo.”

²²⁶ Và đó là bốn phận của chúng ta, như là Cơ-đốc nhân, làm mọi sự chúng ta có thể để hỗ trợ anh ấy. Và Chúa ban phước cho Anh Graham. Và các bạn, mọi người, được thân ái mời đến buổi nhóm của Anh Graham ở trên đây, với sự cho phép chính thức từ hội thánh này, với sự hợp tác chính thức để giúp đỡ anh ấy bằng mọi cách chúng ta có thể, vì những linh hồn hư mất và cho Vương Quốc của Đức Chúa Trời.

²²⁷ Chúa ban phước cho anh, Anh Graham, ban cho anh những buổi nhóm tuyệt vời. Anh ấy không biết khi nào anh ấy sẽ kết thúc. Anh ấy chỉ đang bắt đầu. Và vì vậy, Anh Graham đã trải qua điều đó như tôi, có nhiều *thăng* và *trầm* của cuộc đời. Cuộc sống là thế. Nó khiến anh em hiểu rõ giá trị *những sự thành công*

sau khi đã trải qua *những khó khăn*. Nếu một người ngã và nằm ở đó, anh ta là một kẻ hèn nhát. Tôi có sự tin tưởng khi một người muốn đứng dậy và cố gắng lần nữa. Đúng thế. Tôi tin chắc rằng anh em có thể giải thích điều tôi muốn nói. Vậy thì, đừng quên điều đó, tuần tới này.

228 Bây giờ, trong Thư gửi người Hê-bơ-rơ này, chúng ta sẽ không lấy lại bối cảnh tối nay.

229 Bây giờ, Chúa nhật tới, ý Chúa, Anh Neville sẽ thông báo. Anh Cox ở đây, hoặc một số anh em khác, sẽ cho anh ấy biết, nếu chúng ta sẽ trở lại kịp thời cho buổi nhóm vào Chúa nhật tới. Anh ấy sẽ thông báo nó trên đài phát thanh. Và chúng ta... Vậy thì, tất cả anh em hãy nghe chương trình phát thanh của anh ấy, và—và—và mời tất cả những người hàng xóm của mình cùng nghe. Tôi thực sự thích nghe sự giảng dạy và ngợi khen của họ, bộ tứ Neville. Tôi không nói điều đó bởi vì anh ấy đang ngồi ở đây. Nếu tôi nói điều đó, và không có ý đó trong thâm tâm, tôi sẽ là một kẻ giả hình. Đúng thế. Tôi sẽ phải ăn năn. Nhưng đó là những gì tôi nghĩ. Và tôi thà tặng anh ấy một nụ hoa hồng nhỏ bây giờ còn hơn là cả một vòng hoa sau khi anh ấy chết.

230 Một lần nọ tôi đang bước ra khỏi cửa ở đó, và một phụ nữ bước đến gần, và bà ấy nói, “Anh Branham, ồ, tôi thật thích sứ điệp đó!”

231 Tôi nói, “Cảm ơn.” Khiến tôi cảm thấy dễ chịu.

232 Người khác bước tới, nói, “Anh Branham, tôi thích sứ điệp đó.”

233 Tôi nói, “Cảm ơn.”

234 Có một thầy giảng trẻ tuổi ở đó, từ trên phía bắc của vùng, trong bang, anh ta nói, “Hãy chúc tụng Chúa, tôi không muốn mọi người ca tụng tôi như vậy.”

235 Tôi nói, “Tôi thích.” Và tôi nói, “Chỉ có một sự khác biệt giữa tôi và anh. Tôi thành thật về điều đó.” Đúng thế. Tất cả chúng ta đều thích nghe những lời tốt đẹp nói về chúng ta. Và tôi—tôi nghĩ thật tuyệt khi nói những lời tốt đẹp về nó. Và nếu anh em muốn ai đó nói những lời tử tế về mình, thì hãy nói những lời tử tế về người khác. Đó là cách để làm điều đó, rồi anh em sẽ luôn

nói những điều tốt đẹp nhất mà anh em có thể về mọi người. Và điều đó làm cho bánh xe quay tốt hơn.

²³⁶ Bây giờ, trong điều này, Chúa nhật tối, ý Chúa, theo quan niệm của tôi, chúng ta đã có, chỉ càng đi sâu hơn vào những sự mâu nhiệm tuyệt vời này của Đức Chúa Trời. Chúng ta sẽ nói về Mên-chi-xê-đéc: Ngài là Ai, Ngài đến từ đâu, Ngài đã đi đâu, điều gì đã xảy ra với Ngài, và tất cả về Mên-chi-xê-đéc.

²³⁷ Và bây giờ, tối thứ Tư vừa rồi, Anh Neville đã đề cập đến chương kết thúc về Thần tánh tối cao và chức tế lễ của Chúa Jêsus chúng ta, mà bắt đầu từ ban đầu, “Đức Chúa Trời, đã dùng các đấng tiên tri phán dạy tổ phụ chúng ta nhiều lần nhiều cách, rồi đến những ngày sau rốt này đã phán dạy chúng ta bởi Con Ngài, là Chúa Cứu Thế Jêsus.”

²³⁸ Rồi ông tiếp tục, và bắt đầu nói và mô tả Ngài là ai, đưa Ngài xuống đến chương thứ 5, ở cuối chương thứ 5.

²³⁹ Rồi bắt đầu ở chương thứ 6, chúng ta nhận được điều này trong bài học của mình sáng nay.

Ấy vậy chúng ta phải bỏ qua các điều sơ học về sự dạy dỗ của Đấng Christ, mà tấn tới sự trọn lành;...

²⁴⁰ Bao nhiêu người thích sử điệp về sự trọn lành? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] “Chúng ta hãy tấn tới sự trọn lành.” Đó là sử điệp của chúng ta, sáng nay, trong chương thứ 6 của Hê-bơ-rơ.

²⁴¹ Bây giờ chúng ta chỉ đang đi vào một chỗ mà chúng ta bắt đầu nhận thức được bản—bản chất thật. Ồ, tất cả chúng ta đều có thể đồng ý về những điều này: dựa trên Thần tánh của Đấng Christ; và Ngài là Con Đức Chúa Trời; và cách mà Ngài đã ở trong Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời ở cùng Ngài thế nào; và Ngài ở trong Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời ở trong Ngài, và vân vân. Tất cả chúng ta đều đồng ý về điều đó. Nhưng, bây giờ, kể từ đây, tôi không biết chúng ta sẽ đồng ý không. Vì vậy bất kể là gì đi nữa, một vài buổi tối, chúng tôi sẽ cho anh em cơ hội để viết cho tôi một ghi chú nhỏ và nói cho tôi biết suy nghĩ của anh em về Điều đó.

²⁴² Rồi tôi sẽ phải trả lời những câu hỏi. Và nếu tôi không thể hiểu chúng, tôi sẽ nói, “Anh Neville, anh nghĩ gì về điều đó?” Tôi

sẽ nói, “Anh ấy kia. Hãy để anh ấy trả lời.” [Anh Neville nói, “Đó là lúc tôi sẽ đọc tiếng Hy Lạp.”—Bt.] Thế thì đó là lúc anh ấy sẽ đọc từ điển, lấy tiếng Hy Lạp ra. Tôi nghĩ đó là lúc cho tôi, cũng làm thế.

²⁴³ Nhưng, bây giờ, nếu chúng ta chịu khó và thực sự chân thành, và thực sự đến với một mục đích, đó là, để học hỏi. Tôi cũng, muốn học. Và trong Kinh Thánh có chép, nói, “Đó là... Chẳng có lời Kinh Thánh nào lấy ý riêng giải nghĩa được.” Điều đó có nghĩa là Kinh Thánh phải giải thích Kinh Thánh. Hiểu không? Mỗi lời Kinh Thánh phải được giải thích với nhau, xuyên suốt Kinh Thánh, để tạo thành một tổng thể tuyệt vời. Bởi vì, Đức Chúa Trời không thể thay đổi, bởi vì Ngài là Đức Chúa Trời bất biến.

²⁴⁴ Bây giờ, “Bỏ qua...”

Ấy vậy chúng ta phải bỏ qua các điều sơ học về sự dạy dỗ của Đấng Christ, mà tấn tới sự trọn lành;...

²⁴⁵ Tôi thích Phao-lô nói những điều đó. Phao-lô không bao giờ là một người thích ở lại một chỗ quá lâu. Ông thích đi tiếp, sâu hơn. Một lần, trong Kinh Thánh, ông nói, “Tôi, quên lững những điều mà ở trong quá khứ, tôi bươn tới dấu hiệu về sự kêu gọi trên cao.” Hiểu không? Ông cứ bươn tới.

²⁴⁶ Ở đây ông nói:

Bây giờ hãy quên các điều sơ học về sự dạy dỗ của Đấng Christ (Ngài là ai, Ngài là gì), chúng ta hãy tấn tới sự trọn lành;...

²⁴⁷ Thế thì chúng ta, trước tiên, chúng ta muốn thấy, “Chúng ta có thể trở nên *trọn lành* không?” Và sáng nay, chúng ta đã thấy trong Kinh Thánh, Ma-thi-ơ 5:28, rằng Chúa Jêsus đã phán rằng chúng ta phải “trọn vẹn như Đức Chúa Trời là trọn vẹn,” nếu không chúng ta không thể đi vào.

²⁴⁸ Rồi chúng ta đã thấy rằng chúng ta đã, mọi người, “được sinh ra trong tội lỗi, hình thành trong sự gian ác, đến thế gian nói dối.” Và chúng ta hoàn toàn không có gì đúng đắn, vậy làm sao chúng ta có thể trở nên trọn vẹn được?

249 Vậy thì đây là những gì chúng ta tìm thấy, khi đọc, lấy Kinh Thánh so sánh với Kinh Thánh, rằng, “Chúa Jêsus, bởi một cửa tế lễ, Ngài làm cho Hội thánh Ngài, được trọn vẹn, đời đời.” Ngài... thế thì chúng ta được trọn vẹn, qua Đấng Christ. Và chúng ta không bị phán xét, nhờ Đấng Christ. Chúng ta sẽ không bao giờ chết, nhờ Đấng Christ. Chúng ta đã mất sự chết và tìm thấy Sự sống, nhờ Đấng Christ; không qua một giáo hội nào, không qua một giáo phái, không phải qua bất cứ sự tuyệt vời nào, không thông qua việc nói tiếng lạ, không phải vì hét lên, không phải vì lắc lư, không phải vì nhảy múa trong Thánh Linh, nhưng bởi ân điển.

250 Đức Chúa Trời kêu gọi người mà Ngài muốn. Và tất cả bởi sự lựa chọn, như chúng ta thấy. Chúng ta thấy, rằng, “Không phải người nào muốn được cứu. Không phải người nào muốn hay người nào bôn ba mà được; chính là Đức Chúa Trời tỏ lòng thương xót.” “Và không ai có thể đến với Chúa Jêsus nếu Đức Chúa Trời không kéo người ấy đến, trước tiên.” Vì vậy anh em phải làm gì với điều đó, dù sao đi nữa? Anh em không có gì để làm với nó. Anh em hoàn toàn, không có vai trò gì cả.

251 Chúng ta đã thấy rằng con người không bao giờ tìm kiếm Đức Chúa Trời. Chính Đức Chúa Trời tìm kiếm con người. Và thế thì, chúng ta thấy, rằng Đức Chúa Trời là nguồn duy nhất của Sự sống Đời đời. Chúng ta đã thấy rằng mọi sự mà là Đời đời không có bắt đầu cũng không có kết thúc. Cho nên, chúng ta thấy rằng địa ngục đã có một khởi đầu, và nó có một kết thúc. Và chỉ có duy nhất... Không ai có thể nói rằng địa ngục là mãi mãi; mãi mãi, vâng, mãi mãi, nhưng không phải là Đời đời.

252 *Mãi mãi* là “một khoảng thời gian.” Kinh Thánh nói, “Mãi mãi và mãi mãi.” Và anh em hãy kiểm tra và tìm thấy *mãi mãi* nghĩa là “một khoảng thời gian.” Giô-na nói ông đã bị nhốt trong bụng cá voi “mãi mãi.” Và còn rất nhiều lời Kinh Thánh khác, *mãi mãi*, chỉ có nghĩa là “một khoảng thời gian.”

253 Nhưng, *Đời đời*, đó là “mãi mãi”; đó là mãi mãi và mãi mãi và mãi mãi và mãi mãi và mãi mãi. Nó là Đời đời. Và chúng ta nhận ra rằng địa ngục không phải là Đời đời, mà nó là mãi mãi. Và lý do, anh em phải xem những từ đó, bây giờ. Nếu không, anh em

sẽ bị lẫn lộn. Bây giờ, hãy nhớ rằng, chỉ những điều mà không có bắt đầu, thì không có kết thúc. Do đó, Chúa Jêsus phán, “Ai nghe Lời Ta và tin Đấng đã sai Ta, thì có Sự Sống,” mãi mãi không? Điều đó nghe có đúng không? Không. “Có Sự sống Đời đời.” Và từ *Đời đời* là “Đức Chúa Trời.” Từ ngữ này, nó ở ngay đây trong từ điển tiếng Hy Lạp: *Zoe*, “Sự Sống của Đức Chúa Trời” trong anh em. Và anh em cũng *Đời đời* như Đức Chúa Trời là *Đời đời*, bởi vì anh em có Đức Chúa Trời ở trong anh em.

²⁵⁴ Bản chất cũ của anh em đã chết, bản chất thuộc về thể gian, và anh em trở nên một tạo vật mới. Và những ước muốn của anh em, đời sống cũ mà đã có một sự bắt đầu khi Đức Chúa Trời hà hơi thở vào lỗ mũi anh em, khi anh em được sinh ra, đời sống của bản chất xác thịt đó đã chết. Và nó đã có một khởi đầu và nó có một kết thúc, và nó chết đi và bị loại bỏ mãi mãi, bản chất cũ đó. Và Đức Chúa Trời đã đến với Bản chất mới. Sau đó, tình yêu, sự vui mừng, sự bình an, sự nhịn nhục, sự hiền từ, bình an, sự kiên nhẫn, và nhu mì, và lòng tốt, đã đi vào; và thay thế cho ác tâm, và nóng nảy, và hận thù, và—và sự tranh cạnh, xung đột, và tất cả những thứ đó. Nó đã thay thế điều đó, khi anh em vượt qua sự chết mà đến với Sự sống. Anh em hiểu điều đó, thật kỹ, bây giờ chứ? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

²⁵⁵ Vậy, hãy lắng nghe. Chỉ có một hình thức duy nhất của Sự sống *Đời đời*. Hãy tìm thấy Nó. Đó là, chỉ một mình Đức Chúa Trời có Sự Sống *Đời đời*. Kinh Thánh đã nói như vậy. Chỉ một mình Đức Chúa Trời có Sự Sống *Đời đời*. Và nếu một người sẽ phải chịu đựng trong địa ngục, mãi mãi, thì người đó phải có Đức Chúa Trời, *Đời đời*. Nhưng tôi nói rằng có...

²⁵⁶ Bây giờ, hãy nhớ, tôi không đang nói rằng không có một địa ngục đang cháy. Có một địa ngục đang cháy, lửa và diêm sinh. “Nơi sâu bọ—sâu bọ thì...lửa không bị dập tắt và sâu bọ không bao giờ chết,” về lửa và diêm sinh, một sự hình phạt. Nó có thể kéo dài trong một trăm tỷ năm. Nhưng nó phải có một kết thúc, vì địa ngục được tạo ra cho ma quỷ và các quỷ sứ của hắn. Và mọi thứ mà chính Đức Chúa Trời, chính Ngài, vốn đã có lúc ban đầu, mọi thứ đều xuất phát từ Đức Chúa Trời. Khi chính Thánh Linh...

²⁵⁷ Chỉ nhận lấy *Thánh Linh* của tình yêu thương, đó là nguồn vĩ đại của Đức Chúa Trời, trong sạch, thuần khiết. Từ điều đó, đi vào một tình yêu *hư hoại*. Rồi nó đi vào tình yêu *con người*. Sau đó nó đi vào tình yêu *tình dục*. Sau đó nó đi vào những tình yêu khác, những tình yêu và tình yêu, và cứ tiếp tục hư hoại cho đến khi nó trở thành *sự ô uế*. Nhưng tất cả những điều đó đều có sự khởi đầu. Và một ngày nào đó, nó sẽ xoay ngay trở lại với nguyên thủy; đó là Đòi đời; nơi mà dục vọng, tình yêu con người, tình yêu đam mê, tất cả những tình yêu đó sẽ phải chấm dứt.

²⁵⁸ Tất cả những niềm tin giả tạo này của Đức tin sẽ phải chấm dứt. Có một Đức tin đích thực. Tất cả những điều khác sẽ phải dừng lại. Chúng bị hư hoại khỏi nguồn chân thật này.

²⁵⁹ Và, do vậy, địa ngục, sự đau khổ, sự đau khổ không phải là Đòi đời. Đau khổ đến vì tội lỗi, và tội lỗi đã khiến đau khổ xuất hiện. Và khi tội lỗi chấm dứt, đau khổ cũng sẽ phải chấm dứt. Và sẽ có lúc những tội nhân, mà không bao giờ tin nhận Đấng Christ, sau khi họ đã bị trừng phạt có thể trong một trăm tỷ năm,...Tôi không biết, có thể là một nghìn triệu tỷ năm. Tôi không thể nói. Nhưng sẽ phải đến một lúc nào đó, nó sẽ phải kết thúc, vì nó không phải là Đòi đời.

²⁶⁰ Vậy, bây giờ chúng ta sẽ bước đến, bước đến sự trọn lành. Bây giờ hãy lắng nghe, khi chúng ta đang đi vào Sự điệp.

...chớ nên lاپ lại nền của sự ăn năn từ các việc chết, và từ đức tin hướng đến Đức Chúa Trời,

Về sự dạy về các phép báp-têm,...phép đặt tay,...sự kẻ chết sống lại, và...sự phán xét đời đời.

²⁶¹ Bây giờ hãy lắng nghe. Chúng ta có hai...Chúng ta có một bức tranh ở đây, bây giờ. Bây giờ ngay tại đây là chỗ chúng ta sẽ nhận được một số bất đồng lớn. Bây giờ anh em phải thấy bức tranh ở đâu. Ở đây, Phao-lô đang cố gắng, tách *luật pháp* ra khỏi *ân điển*. Chúng ta có hai bức tranh: một, xác thịt; một, thuộc linh. Và Phao-lô đang cố gắng để—để đi chệch hướng giữa hai điều này, để cho người Do Thái thấy. Thư tín này là gửi cho người Hê-bơ-rơ. Và tất cả người Hê-bơ-rơ đang cố gắng cho thấy khuôn mẫu của Cựu Ước làm hình bóng Tân Ước. Vì vậy, anh em có hai bức tranh ở đây đang được xem xét.

262 Bây giờ lắng nghe kỹ khi chúng ta đọc. Vậy thì ông nói:

*...bỏ qua các điều sơ học về sự dạy dỗ của Đấng Christ,
mà tấn tới sự trọn lành;...*

263 Vậy thì, chúng ta đã hiểu được điều đó sáng nay, chúng ta được trọn lành như thế nào. Được trọn lành, hoàn toàn không tì vết và không chê trách được, không một tội lỗi nào trên chúng ta. Anh em có đang ở trên sự cảm dỗ không? Không bao giờ. Anh em có phạm tội mỗi ngày? Có, thưa quý vị. Nhưng, tuy nhiên, chúng ta được trọn vẹn bởi vì chúng ta ở trong Ngài. Và Đức Chúa Trời hoàn toàn không thể phán xét chúng ta hơn là không có gì (không thể là công bình), Ngài đã phán xét chúng ta trong Ngài rồi. Khi Ngài phán xét Đấng Christ: Ngài đã phán xét tôi, Ngài đã phán xét anh em. Và Ngài không thể phán xét tôi một lần nữa, bởi vì Ngài đã nhận sự phán xét của tôi nếu tôi đã được cứu chuộc.

264 Và tôi có biên lai cho biết tôi đã chuộc lại đồng hồ của mình từ tiệm cầm đồ, hãy để người nào đó thử mang nó trở lại tiệm cầm đồ một lần, khi tôi đã có biên lai. Tôi đã chuộc lại nó.

Và nếu ma quỷ cố gắng đặt sự trừng phạt trên tôi, tôi có một biên lai ghi rằng tôi đã được chuộc. Vâng, thưa quý vị. Không có sự phán xét nữa! “Ai nghe Lời Ta, và tin vào Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống Đời đời, và sẽ không bao giờ đến với sự phán xét, nhưng đã vượt qua sự chết mà đến với Sự Sống.” Đó là biên lai của tôi. Ngài đã đưa ra lời hứa đó.

265 Bây giờ, bây giờ bức tranh, ở đây.

*...chớ nên lập lại những nền tảng của sự ăn năn tức là
từ bỏ các việc chết, và...đức tin hướng về Đức Chúa Trời,
...sự dạy về phép báp-têm,...phép đặt tay,...sự kể chết
sống lại,...sự phán xét đời đời.*

266 Bây giờ, hãy nhớ. Anh em có để ý từ ngữ đó được sử dụng một lần nữa không? Chúng ta đã sử dụng nó sáng nay, “Sự phán xét Đời đời.” Khi Đức Chúa Trời đã từng phán, thì Nó là Đời đời. Nó không thể thay đổi, một chút nào. Vì vậy, sự phán xét là Đời đời, Nó luôn luôn là sự phán xét. Và cho dù chúng ta đang sống một thế hệ nào, một thế hệ sẽ sống, và một luật pháp sẽ sống, và

nó là mãi mãi, hoặc trong bất cứ thời gian nào, và *điều này* và *điều kia*. Nhưng sự phán xét của Đức Chúa Trời vẫn là Đòi đòi, Ngài phải làm thế, bởi vì Ngài đã phán Lời. Khi Đức Chúa Trời phán một Lời, Nó phải là Đòi đòi. Đúng thế.

²⁶⁷ Bây giờ xin để tôi đọc điều đó từ tiếng Hy Lạp cho anh em. Hãy nghe nó đọc như thế nào.

Ấy vậy phải bỏ qua—bỏ qua các điều sơ học về các sự dạy dỗ của Đấng Christ, Đấng chuộc tội, chúng ta nên đẩy—đẩy về phía...

Bây giờ, tôi không thể đọc nó. Nó bị mờ đi. “Và không lập lại hình thức...” Đây này.

...không lập lại hình thức của sự cải chánh từ những công việc gây ra sự chết.

²⁶⁸ Vậy thì, từ điển này hoàn toàn không phải là sự diễn giải, chút nào cả. Nó chỉ là từ ngữ Hy Lạp để chỉ những gì tiếng Anh nói. Và nó nói, “Bây giờ chúng ta không muốn...” Lắng nghe đây, đây.

...không lập lại hình thức của sự cải chánh từ những công việc gây ra sự chết.

²⁶⁹ Bây giờ nếu anh em hiểu được điều đó trong đầu, rằng ông đang nói ở đây, rằng, “Các hình thức của sự cải chánh gây ra sự chết.” Phao-lô nói, “Bỏ các nguyên tắc, đi đến sự trọn vẹn, không đặt lại nền tảng của sự ăn năn từ những công việc đã chết và về đức tin hướng đến Đức Chúa Trời: những giáo lý về phép báp têm, sự đặt tay, sự sống lại của kẻ chết, sự phán xét Đòi đòi.” “Các hình thức cải chánh gây ra sự chết,” là những từ đúng. Đó thực sự là những gì Phao-lô đã viết. Hiểu ông đang cố gắng làm gì không?

²⁷⁰ Bây giờ, tất cả những điều này, giống như những phép báp têm: phép thì chịu báp-têm ngã về phía sau, phép thì ngã về phía trước, phép thì nhân danh Cha, Con và Thánh Linh, phép thì nhân danh Jêsus, phép cách *này*, và cách *kia*, và tất cả những điều nhỏ nhặt khác này của các phép báp-têm.

²⁷¹ Và về việc đặt tay: “Chúc tụng Đức Chúa Trời, tôi đã có được ân tứ đặt tay. Halêlugia! Anh, anh có thể nhận được Nó theo cách *này*. Halêlugia!”

272 Hãy đặt tất cả những điều đó sang một bên, bởi vì đó là những công việc chết, những sự cải cách này, sự cải cách. Thấy không? Ông đang nói về một lớp khác. Bây giờ ông nói, “Hãy tránh khỏi điều đó, và tiến tới sự trọn lành.” Anh em hiểu được Điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

273 Và giáo hội vẫn còn nán lại trong những điều đó. Đó là những gì họ đang cố gắng làm. Hội thánh Hê-bơ-rơ sơ khai đang cố gắng nói, “Ồ, tôi đã được báp-tem bằng cách dầm mình, và—và tôi đã có được điều này, và điều này, và tất cả những điều này.”

274 Ông nói, “Bây giờ, hãy gạt tất cả những điều đó sang một bên, bỏ nó lại phía sau.” Nhưng, vậy thì, ông đã nói chúng ta không nên làm điều đó sao? Bây giờ hãy lắng nghe những gì ông nói về điều đó.

Và ví bằng Đức Chúa Trời cho phép, ...thì chúng ta sẽ làm điều này.

275 Và bản gốc đã nói giống như vậy.

Ví bằng Đức Chúa Trời cho phép, thì chúng ta sẽ làm điều này, đấy.

Ví bằng Đức Chúa Trời cho phép, thì chúng ta sẽ làm điều này.

276 Phép báp-têm, sự đặt tay, và mọi thứ, nhưng điều đó không trọn vẹn. Đó chỉ là sự cải cách xác thịt. Và đó là nơi mà các giáo hội dừng lại, ngày nay, là về cuộc cải cách xác thịt đó. Một trong số họ nói, “Ồ, à, nước, chữ *phép báp-têm* có nghĩa là *thế này* và nó có nghĩa là *thế kia*.”

277 Và họ thiết lập các tổ chức: và một bên rảy nước, bên kia đổ, một bên khác làm phép báp-têm hướng về phía trước, bên kia hướng về phía sau, và tất cả những điều đó; một số người trong số họ đặt tay cho người bệnh, và một số người làm sứ đồ, và một số người làm tiên tri và vân vân, bằng cách đặt tay; và rao giảng sự sống lại từ kẻ chết, và điều đó thì đúng thôi; và Thần thánh tối cao của Đấng Christ, điều đó ổn thôi. “Nhưng,” ông nói, “tất cả những điều này đều là những sự cải cách hình thức. Chúng ta chỉ đang cải tổ. Bây giờ chúng ta hãy tiến tới sự trọn lành.” Anh em hiểu được bức tranh đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

278 Bây giờ hãy xem. Đây là chỗ mà phần sâu sắc đến bây giờ.

Vì chúng không thể được cho những kẻ đã được soi sáng một lần, và đã ném sự ban cho từ trên trời, và được dự phần về Đức Thánh Linh,

Và đã ném đạo lành Đức Chúa Trời,...quyền phép của đời sau,

Nếu họ lại vấp ngã, thì không thể khiến họ lại ăn năn nữa; vì điều đó họ đóng đinh Con Đức Chúa Trời trên thập tự giá cho chính mình một lần nữa, và làm cho Ngài sỉ nhục tổ tông.

279 Bây giờ, tôi biết quý vị những người tuân thủ luật pháp đang nghĩ gì trong đầu ngay bây giờ, nhưng quý vị đã sai. Hiếu không? Được rồi. Tôi đứng trên điều này, và Kinh Thánh xác nhận điều đó, rằng, “Nếu Đức Chúa Trời đã từng cứu một người, thì người ấy sẽ được cứu luôn và Đời đời.” Anh em không thể làm cho Nó nói bất cứ điều gì khác.

280 Một người theo chủ nghĩa chính thống nào đó đến gặp tôi, cách đây không lâu, và nói, “Tôi đến gặp ông vì một vấn đề, Thầy giảng Branham. Tôi muốn hỏi ông một điều. Ông nói, ‘Nếu một người được cứu, người đó có thể không bao giờ bị hư mất?’”

281 Tôi nói, “Đó là những gì Đức Chúa Trời đã nói.”

282 Anh ấy nói, “Tôi muốn hỏi ông đôi điều. Sau-lơ là một nhà tiên tri, và ông đã nói tiên tri. Và ông biết ông ấy đã được Đức Chúa Trời xúc dầu. Kinh Thánh cho biết ông ấy đã được. Và ông ấy đã tự sát, và ông ấy đã bị hư mất.”

283 Tôi nói, “Ông ấy à?” Tôi nói, “Kinh Thánh tuyên bố rằng ông ấy đã ‘được cứu.’ Sau khi ông trở nên kẻ thù nghịch với Đức Chúa Trời, ông vẫn được cứu. Kinh Thánh cho biết ông được cứu. Và, sau cùng, ông đã không tự sát. Một người Phi-li-tin đã giết ông, và Đa-vít đã giết người Phi-li-tin vì đã giết ông. Ông đã sấn mình trên mũi gươm, giáo, gươm của người ấy, nhưng, ông đã làm. Điều đó không giết được ông. Và một người Phi-li-tin đã giết ông. Và rồi khi Sau-lơ đến gặp mục phù thủy, và bà ta gọi linh của Sa-mu-ên, bởi vì ông chưa bước vào miền Vinh hiển, ông đang ở trong pa-ra-đi dưới sự đổ máu của bò đực và dê mà không thể

xóa bỏ tội lỗi. Nhưng ông phải có một nơi chờ đợi, nơi được gọi là pa-ra-đi, cho đến khi ông đi vào.”

284 Đó là nơi mà những người Công giáo các bạn đã lẫn lộn. Hiểu không? Bây giờ, không còn pa-ra-đi nào nữa. Chúng ta đi thẳng vào sự Hiện diện của Đức Chúa Trời.

285 Và khi phù thủy En-đô-rơ gọi linh của Sa-mu-ên lên, ông đứng đó. Và bà sắp mặt xuống, và bà nói, “Cớ sao ông gạt tôi?”

286 Và không chỉ Sau-lơ đứng đó...Tôi muốn nói là Sa-mu-ên, trong chiếc áo choàng tiên tri của mình, ông vẫn là một nhà tiên tri. Ông nói, “Nhân sao người quấy rầy sự yên nghỉ của ta,” nói, “thấy rằng người trở thành kẻ thù nghịch với Đức Chúa Trời?”

287 Ông ấy nói, “Ồ, U-rim không muốn nói với tôi nữa. Đấng tiên tri không thể nói tiên tri cho tôi nữa. Tôi cũng không thể có một giấc mơ.”

288 “Ồ,” Sa-mu-ên nói, “người đã trở thành kẻ thù nghịch của Đức Chúa Trời. Nhưng ngày mai trận chiến diễn ra theo chiều hướng khác, và ngày mai người sẽ chết. Và vào lúc này, tối mai, người sẽ ở với ta.” Nếu Sau-lơ bị hư mất, thì Sa-mu-ên cũng vậy, cả hai đều ở một nơi với nhau. Chắc chắn. Kinh Thánh đã nói vậy.

289 Giờ đây, tất cả các bạn có thể được khơi dậy cảm xúc, bằng cách nói tiếng lạ, hét lên, giật, lắc, chạy lên chạy xuống lối đi. Không có gì chống lại điều đó. Nhưng các bạn có thể tự làm cho mình tin rằng mình đã được cứu trong khi các bạn không, các bạn không được cứu. Cuộc sống của bạn sẽ chứng minh bạn là ai. Chúa Jêsus đã phán điều đó rằng, “Bởi trái của họ các người sẽ biết họ.” Đời sống của bạn sẽ chứng minh bạn có được cứu hay không, nếu bạn không bao giờ mở miệng. Nó sẽ chứng minh bạn là ai.

290 Nhưng tất cả những nỗ lực và cảm xúc này cũng như việc gia nhập hội thánh, “Và tôi đã chịu báp-têm trong Danh Chúa Jêsus, halêlugia, tôi biết tôi đã có Nó,” điều đó không có nghĩa gì cả.

291 “Tôi đã chịu phép báp-têm như danh Cha, Con, Thánh Linh, hướng mặt về phía trước, ba lần. Tôi đã có Nó.” Điều đó không có nghĩa gì cả.

²⁹² Phao lô nói, “Chúng ta hãy tấn tới sự trọn lành bây giờ.” Chúng ta đang nói về được trọn lành. Và nếu chúng ta nghiên cứu vấn đề này, anh em sẽ thấy rằng, người trọn vẹn là người được Chọn. Tôi sẽ chứng minh điều đó cho anh em, trong vài phút nữa, bằng Kinh Thánh. Đó là người được Chọn mà Đức Chúa Trời, trước khi sáng thế, đã nhìn thấy mỗi một người trong họ. Và Ngài đã sai Chúa Jêsus đến để cứu chuộc những người đó, chứ không phải toàn thế giới. Ngài muốn, nhưng Ngài đã phải mở ra một con đường cho những điều đó. Và cách duy nhất mà Ngài có thể làm, là sai Đấng Christ đến; hầu cho Ngài có thể đến, sự hòa giải cho tội lỗi của chúng ta, là những người đã được chọn, Ngài có thể mang đến Ngài, trong sự Vinh hiển.

²⁹³ Anh em có thể tưởng tượng Đức Chúa Trời đang điều hành công việc của Ngài rất lỏng lẻo không, khi nói, “Ồ, có lẽ ai đó sẽ thực sự buồn khi nghĩ về Ta, có thể họ sẽ đến và được cứu?” Đức Chúa Trời không cần phải xin bạn làm điều gì cả. Nếu ai phải cầu xin, thì đó là bạn, chứ không phải Đức Chúa Trời.

²⁹⁴ Và rồi, Đấng Christ đã chết để cứu những người mà Đức Chúa Trời, bởi sự biết trước, đã chọn, để họ có thể gặp Ngài nơi xa kia mà không có tí vết. Trước khi sáng thế, Ngài đã nhìn thấy anh em trong sự Vinh hiển. Đó là những gì Kinh Thánh nói, Ê-phê-sô, chương 1. Chương 5, câu 1. Đức Chúa Trời đã định trước bởi sự biết trước.

²⁹⁵ Bây giờ, nếu Đức Chúa Trời đã làm điều đó, đã định trước chúng ta trước khi sáng thế; và biết tên từng người trong chúng ta, trước khi sáng thế; và đã Chọn chúng ta cho Sự sống Đời đời; và đã sai Đức Chúa Jêsus Christ đến để cứu chuộc chúng ta; mà, sáu ngàn năm trước, Ngài đã nhìn thấy chúng ta, để chúng ta có thể xuất hiện trước sự ngợi khen Ngài trong sự Vinh hiển! Làm thế nào anh em có thể từng bị hư mất?

²⁹⁶ Vậy thì, nếu anh em được cứu, thì anh em được cứu. Nếu Đức Chúa Trời cứu anh em đêm nay, biết rằng Ngài sẽ mất anh em mười năm nữa, thì Ngài đang đánh bại mục tiêu của Chính Ngài; thì Đức Chúa Trời vô hạn, Toàn Năng, Đời đời, có sự khôn ngoan đời đời, không có đủ kiến thức để biết anh em sẽ nắm giữ hay sẽ không. Thế thì, một khi Ngài cứu anh em, và phán, “Ồ, Ta sẽ cho

nó sự thử thách, để xem nó sẽ làm gì,” thế thì Ngài không biết sự cuối cùng từ ban đầu. Đức Chúa Trời biết những gì Ngài đang làm, anh em đừng lo lắng về điều đó. Chính anh em và tôi vấp ngã. Đức Chúa Trời biết những gì Ngài đang làm. Và Ngài đã biết chúng ta...chúng ta có thể cầm cự, hay chúng ta sẽ làm gì.

²⁹⁷ Vậy thì, Kinh Thánh nói rằng, Ê-sau và Gia-cốp, trước khi con trẻ được sinh ra, Đức Chúa Trời đã phán, “Ta yêu đứa này, và ghét đứa kia,” trước khi họ thở hơi thở đầu tiên, để sự chọn lựa của Ngài có thể thành sự thật.

²⁹⁸ Áp-ra-ham là ai? Chúng ta sẽ đến với ông trong vài phút, ở dưới đây. Ông ấy là ai, mà Đức Chúa Trời kêu gọi? Cứu ông mà không có gì cả. Đức Chúa Trời lập giao ước với con người; con người phá vỡ giao ước của mình. Nhưng Đức Chúa Trời đã lập Giao ước này với chính Ngài, và thề với điều đó, với chính Ngài. Con người không có gì liên quan với nó. Chính là sự biết trước của chính Đức Chúa Trời. Ngài đã làm điều đó, dù sao đi nữa.

²⁹⁹ Bây giờ, anh em nói, “Chà, Anh Branham, thế thì nếu tôi trở thành một Cơ-đốc nhân, tôi có thể làm bất cứ điều gì tôi muốn không?” Chắc chắn rồi. Nếu bạn là một Cơ đốc nhân, hãy làm bất cứ điều gì bạn muốn. Và tôi đảm bảo, bạn sẽ không muốn làm sai. Bạn làm bất cứ điều gì. Tôi luôn làm chỉ những gì tôi muốn. Và nếu tôi hầu việc Chúa bởi vì tôi sợ mình sẽ xuống địa ngục, thì tôi không đang hầu việc Ngài đúng đắn. Nếu tôi sống chân thật với vợ vì tôi sợ cô ấy sẽ ly dị tôi, thì tôi không phải là một người chồng thật tốt. Nhưng tôi sẽ không làm tổn thương cô ấy điều gì, vì tôi yêu cô ấy.

³⁰⁰ Đó là cách xảy ra với Đấng Christ, khi một người được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Không phải vì người đó la hét, nói tiếng lạ, hay một cảm xúc nào đó; nhưng trong tấm lòng anh, tình yêu đến và chiếm vị trí của thế gian. Tôi nói với anh em, người ấy yêu Ngài. Người ấy đi bên Ngài, mỗi ngày. Anh em không cần phải nói với người ấy rằng, “Thật sai lầm khi làm *điều này*, hay *điều kia*, hoặc *điều nọ*.” Người ấy biết điều đó là sai. Và, người ấy bước đi, người ấy là sản phẩm được định trước của ân điển tối cao của Đức Chúa Trời. Chính xác.

Vì không thể được cho những kẻ mà đã được soi sáng một lần,...đã dự phần về sự...sự kêu gọi từ trên trời...

Bây giờ, đôi khi chúng ta tin rằng đó là một người mà đã từng được soi sáng lần nữa và lại vấp ngã, nhưng Kinh Thánh không đọc theo cách đó. “Điều đó là hoàn toàn không thể được đối với một người,” ông nói ở đây, “mà đã nhận được Đức Thánh Linh, rồi lại vấp ngã.” Bây giờ hãy đọc nó và tìm hiểu xem điều đó có đúng không. Xem ở đây, lấy cả phân đoạn, toàn bộ trích đoạn, và nội dung, ngữ cảnh, thì đúng hơn.

³⁰¹ Vậy thì ông bắt đầu nói về nó, nó là gì? “Chúng ta hãy tấn tới sự trọn lành.” Vậy thì, ông nói, “Không phải xác thịt, đặt nền tảng ở đây cho các giáo lý và những phép báp têm và những sự cải cách, và vân vân. Chúng ta hãy đừng làm điều đó. Chúng ta hãy tấn tới sự trọn lành.” Chủ đề là *sự trọn lành*, và sự trọn lành đến bởi Đấng Christ. Và làm thế nào chúng ta đến được trong Đấng Christ? Bằng cách gia nhập giáo hội chẳng? “Bởi một Thánh Linh tất cả chúng ta được báp têm vào trong một Thân.” Không phải bởi: người thì, nói tiếng lạ; người thì, bắt tay; người thì, chịu báp têm trong nước. “Nhưng bởi một Thánh Linh chúng ta chịu báp têm vào trong một Thân.” Anh em hiểu điều đó chứ? Đó là sự trọn lành.

³⁰² Và khi bạn vào trong Đó, bạn đang ở trong Đấng Christ, và thế gian đã chết đối với bạn. Và bạn bước đi với Chiên Con mỗi ngày, và các bước của bạn được Đức Chúa Trời định liệu, những gì phải làm.Ồ, những thử thách và thử nghiệm mà chúng ta đã trải qua! Bạn nói, “Anh có những thử nghiệm không?” Có, thưa quý vị. Điều gì là...

³⁰³ Ân điển là điều Đức Chúa Trời đã làm cho tôi, các công việc là điều tôi làm cho Đức Chúa Trời. Bây giờ, họ sẽ đưa ra một học thuyết dựa trên nó, họ nghĩ rằng công việc là thứ mang lại lợi ích cho anh em. Nếu đúng như vậy, đó không phải là một món quà miễn phí. Ân điển là những gì Đức Chúa Trời đã làm cho anh em, “Bởi ân điển mà anh em được cứu.” Và công việc là những gì anh em làm để biết ơn sâu sắc ân điển mà Ngài đã bày tỏ cho anh em. Và nếu anh em yêu mến Ngài, anh em thích làm những công việc của Chúa. Chắc chắn, bởi vì, thế thì, anh—anh em yêu Ngài.

³⁰⁴ Chấp nhận Meda Broy, làm vợ của tôi, là những gì tình yêu đã làm cho cô ấy. Những gì cô ấy làm, trong sự hiểu rõ giá trị: cô ấy là một người phụ nữ tốt, ở nhà, chăm sóc con cái, và sống một cuộc sống thật tốt đẹp. Đó không phải bởi vì chúng tôi chưa kết hôn; chúng tôi đã kết hôn. Nhưng cô ấy làm điều đó vì lòng biết ơn sâu sắc. Nếu cô ấy ngày nào cũng chạy xuống thị trấn, và mua sắm những món đồ rẻ tiền, và lên xuống phố, và không bao giờ rửa bát, hay bất cứ điều gì khác, chúng tôi vẫn kết hôn. Chắc chắn rồi. Khi tôi nói lời thề của mình, thế là xong. Cô ấy là vợ của tôi. Chừng nào còn tồn tại sự sống trong chúng tôi, cô ấy là vợ tôi. Đó là lời thề của cô ấy. Nhưng những gì cô ấy làm vì hiểu rõ giá trị điều đó: cô ấy ở nhà, và chăm sóc con cái, và cố gắng trở thành một người vợ thực sự.

³⁰⁵ Tôi có thể ra ngoài và đi vắng mọi lúc, cứ đi lang thang trên khắp đất nước, và để cho cô ấy gần chết đói, hoặc bất cứ điều gì, để bọn trẻ đi mà không có gì để ăn; chúng tôi vẫn kết hôn. Thậm chí nếu cô ấy ly hôn với tôi, tôi vẫn kết hôn, chừng nào còn sự sống trong thân thể tôi. Tôi đã thực hiện lời thề đó, “Cho đến khi cái chết chia lìa chúng ta.” Đúng thế. Chúng tôi vẫn kết hôn. Nhưng, tuy nhiên, tôi vẫn viện cớ là một người chồng tồi. Cô ấy sẽ viện cớ là một người vợ kém cỏi. Vì vậy nếu chúng tôi yêu nhau, chúng tôi gắn bó với nhau, và cùng nhau gánh vác.

³⁰⁶ Đó là cách của Đức Chúa Trời và Hội thánh của Ngài. Khi bạn được sinh ra trong Vương Quốc của Đức Chúa Trời, bạn sẽ có những lúc *thăng* và những lúc *trầm*, đúng vậy, nhưng bạn vẫn là một Cơ-đốc nhân, bạn vẫn được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời có thể phải đưa bạn ra khỏi trái đất sớm.

...không thể được cho những kẻ mà đã được soi sáng một lần, và đã ném...sự ban cho từ trên trời,...

...đến bao giờ vấp ngã, thì không thể làm mới chính họ lại với sự ăn năn nữa;...

³⁰⁷ Bây giờ, tôi biết anh em đang nghĩ về nơi nào, thưa hội thánh. Để tôi giới thiệu cho anh em điều gì đó mạnh mẽ hơn một chút, để thực sự đóng cánh cửa về mặt—mặt pháp lý. Chúng ta hãy đi qua Hê-bơ-rơ, chương thứ 10, và xem xét điều này một chút.

308 Chương thứ 10, câu thứ 26.

Vì nếu chúng ta lại cố ý phạm tội sau khi...chúng ta đã nhận biết lẽ thật rồi, thì không còn có tế lễ chuộc tội nữa cho tội lỗi,

Nhưng chỉ có sự đợi chờ kinh khiếp...về sự phán xét và lửa hùng, sẽ đốt cháy kẻ bội nghịch mà thôi.

Ai đã phạm luật pháp Môi-se nếu có hai ba người làm chứng thì chết đi không thương xót:

Hướng chi nữa hình phạt rất nghiêm, nghĩ tưởng rằng...nghĩ xứng đáng,...giày đập kẻ...kẻ đã giày đập dưới chân Con Đức Chúa Trời, và coi huyết của giao ước, tức là huyết mà mình nhờ nên thánh, là điều ô uế, và... khinh lờn đối với các công việc của ân điển sao?

309 Bây giờ anh em nói, “Còn về điều đó thì sao, Anh Branham? Điều đó trông thế nào?”

Bây giờ, chỉ để đọc, tôi nghĩ, “Lời Kinh Thánh không nói thế.” Điều đó không nói về một Cơ-đốc nhân. Điều đó nói về một người mà đã nghe Lời rồi quay bỏ Nó. Hiểu không?

Vì nếu chúng ta lại phạm tội...(Tội lỗi là gì? Sự không tin.)...nếu chúng ta cố ý không tin sau khi phúc âm đã được giảng cho chúng ta rồi, thì không còn có tế lễ chuộc tội nữa cho tội lỗi,

310 Tội lỗi là gì? Sự không tin. Hãy đọc Thánh Giăng, chương thứ 4. Chúa Jêsus phán, “Kẻ nào không tin đã bị định tội rồi.” Tội lỗi không phải là hút thuốc, uống rượu, phạm tội tà dâm. Bạn làm điều đó bởi vì bạn là một người không tin. Đó chỉ là các thuộc tính. Bạn làm điều đó bởi vì bạn là một người không tin. Chỉ cần bỏ hút thuốc, bỏ uống rượu, và đại loại như vậy, điều đó không có nghĩa bạn là—bạn là một Cơ-đốc nhân. Đó chỉ là các thuộc tính của sự cải đạo của bạn. Nhưng, bạn có thể—bạn có thể làm cả hai bên, và vẫn không được.

311 Bây giờ chú ý.

...người mà không tin cố ý phạm tội sau khi người đó...

312 Không—không phải, “Sau khi người đó đã tiếp nhận Đấng Christ trong lòng.” Kinh Thánh không nói thế. Nói, “Người mà...”

...nếu chúng ta lại cố ý phạm tội, cố ý không tin, sau khi...chúng ta đã nhận biết lẽ thật rồi,...

Hiểu điều đó không? Không phải đang nói với một Cơ-đốc nhân, chút nào.

³¹³ Người đàn bà nào đó đến với tôi, cách đây không lâu, và nói, “Anh Branham, tôi là một Cơ-đốc nhân, nhưng tôi đã báng bỏ Đức Thánh Linh.”

³¹⁴ Tôi nói, “Điều đó không thể được.” Một Cơ-đốc nhân không thể báng bỏ Đức Thánh Linh. Anh chị em không thể làm điều đó. Linh một Cơ-đốc nhân làm chứng với Thánh Linh của Đấng Christ. Hiểu không? Và anh chị em sẽ gọi, mọi thứ của Đức Chúa Trời là, “của Đức Chúa Trời.”

³¹⁵ Nhưng nếu bạn có đầu óc xác thịt, bạn sẽ làm trò cười và cười nhạo Đức Thánh Linh; tôi không quan tâm bạn đi nhà thờ nhiều thế nào, bạn vẫn là một tội nhân, và bạn đang báng bỏ Đức Thánh Linh. Khi họ thấy Chúa Jêsus phân biệt những ý tưởng của họ, họ nói Ngài là một “thầy bói.”

³¹⁶ Chúa Jêsus phán, “Các người đã...Ta sẽ tha thứ cho các người về điều đó, nhưng khi Đức Thánh Linh đến, các người nói một lời chống lại Điều đó, thì các người sẽ không được tha thứ bao giờ.”

Bởi vì, họ nói, “Ngài có một tà linh,” gọi Thánh Linh của Đức Chúa Trời là, “một vật ô ւế.”

Một Cơ-đốc nhân không thể làm điều đó. Một Cơ-đốc nhân sẽ luôn gọi Thánh Linh của Đức Chúa Trời là, “Sự công bình.” Hiểu không? Một Cơ-đốc nhân không thể báng bỏ Đức Thánh Linh. Đó là người ngoài báng bỏ.

³¹⁷ Đó không phải là Cơ-đốc nhân đang đứng ở đó. Đó là những người mộ đạo, đó là những người Do Thái chính thống, những tiến sĩ thần đạo, và vân vân, và họ đang chế giễu Ngài và các công việc của Ngài, gọi các công việc của Đức Chúa Trời, rằng, “Đó là một tà linh đang làm điều đó.”

³¹⁸ Và anh em nghĩ ngày nay có bao nhiêu người báng bỏ Đức Thánh Linh, mà đã có được bằng Tiến sĩ Thần Đạo, Tiến sĩ Triết học trên danh tính của họ? Bao nhiêu người theo đạo Chính thống, Công giáo, Tin Lành vĩ đại, cứng nhắc, đi bộ trên phố và

chế giấu hoạt động của Đức Thánh Linh, giống như những học giả bóng bẩy, và trơn tuột như một hạt nút? Đúng. Nhưng họ chế nhạo Đức Thánh Linh, và do đó họ báng bổ Điều đó.

Nhưng một Cơ-đốc nhân được sanh lại không thể làm điều đó. Người ấy sẽ nói, “Đó là anh của tôi. Đó là Thánh Linh của Đức Chúa Trời hằng sống.” Đúng thế. Một Cơ-đốc nhân không thể báng bổ Đức Thánh Linh.

³¹⁹ Chính là tội nhân mà nói phạm đến Đức Thánh Linh; người không tin, *người tội lỗi*, một “người không tin.” Chỉ có hai điều: bạn là một tín đồ, hoặc một người không tin.

³²⁰ Bây giờ, chú ý ở đây, làm cho điều này thực sự quỵên vào nhau bây giờ. Tôi có một sự hiện thấy mà đã luôn luôn làm tôi khó chịu. Nhiều năm trước tôi đã nhìn xem điều đó. Tôi nói, “Ồ, vậy nếu một người đã từng nhận được Đức Thánh Linh, và sau đó lại sa ngã, người đó sẽ bị hư mất mãi mãi.” Tôi không thể hiểu điều này có ý nghĩa với điều đó.

³²¹ Tôi nói, “Thế thì tại sao Kinh Thánh lại nói, rằng, ‘Kẻ nào nghe Lời Ta và tin vào Đấng đã sai Ta thì có Sự sống Đời đời, Đời đời, và sẽ không bao giờ đến sự phán xét, nhưng đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống. Tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta sẽ đến với Ta, và không một ai trong họ bị hư mất, Ta sẽ khiến họ sống lại trong những ngày sau rốt. Không ai có thể nhổ họ khỏi tay Ta?’ Làm thế nào để điều đó phù hợp với điều này? Tôi thật sự không thể hiểu nó. ‘Không thể được cho những người đã từng được soi sáng.’” Tôi nghĩ, “Có điều gì đó không ổn. Tôi thật sự không thể hiểu được điều đó.”

Và tôi đã đi dự một buổi nhóm Ngũ Tuần nhỏ, cách đây nhiều năm.

³²² Không còn lại một người nào trong hội thánh, tôi đoán, tối nay, mà còn nhớ. Nhiều năm trước, đây thậm chí gần như là khoảng thời gian đền tạm được xây dựng. Trừ ra, đó là Anh Graham ở đó, hoặc người nào đó. Tôi không biết, anh đã ở đây trước tiên, hay không, thưa các anh. Anh Mahoney, tôi tin, đã ở đó. Vâng. Ngay trước khi tôi kết hôn.

323 Ân tứ đó đang làm việc, tôi đã sợ. Họ nói với tôi rằng nó thuộc về ma quỷ. Tôi không biết cho đến khi Thiên sứ của Chúa đã bảo tôi.

324 Tôi đến Mishawaka, và tôi ngồi trong buổi nhóm đó, và tôi chưa bao giờ nghe thấy nhiều tiếng la hét và khóc lóc và ca ngợi Đức Chúa Trời như vậy. Tôi nghĩ, “Anh ơi, đây là Thiên đàng.” Và, ồ, cách mà họ đi lên và xuống thế nào.

325 Họ đã phải tổ chức nó ở miền Bắc, do sự phân biệt. Người da màu và da trắng đã ở cùng nhau. P.A. of W. và P.A. of J.C. đã thực sự hợp nhất và trở thành Ngũ Tuần Hiệp Nhất. Nhưng thật là một buổi nhóm phục hưng mà họ đang có, ở đó tại đền tạm của Anh Rowe tại Mishawaka. Và tôi, một người hơi tò mò, ngồi ở ghế sau, đang theo dõi tất cả điều này. Tôi chưa bao giờ nhìn thấy những điều này trước đây.

326 Có một người đang ngồi ở đây...Tôi chưa bao giờ kể điều này trước công chúng trước đây. Có một người đang ngồi trên một phía, và một người trên phía bên kia, và một người nói tiếng lạ, và người kia thông giải nó. Và họ kể những điều khác nhau đang xảy ra. Rồi, người *này* nói tiếng lạ, và người *kia* thông giải. Tôi nghĩ, “Chao ôi, chẳng tuyệt vời sao!” Tôi nghĩ, “Thật vinh hiển biết bao! Họ phải là các Thiên sứ, giáng xuống trong hình dạng con người.”

327 Ồ, tôi chỉ có một đô-la bảy mươi lăm xu, để trở về nhà, và tôi—tôi—tôi chỉ có thể mua một thùng xăng. Tôi ngủ trong một cánh đồng bắp tối hôm đó. Tôi đã kể một phần câu chuyện trong cuốn sách của mình, nhưng không phải tất cả, vì tôi không muốn làm tổn thương họ. Và vì vậy, đêm đó, họ nói, “Tất cả các thầy giảng hãy lên bục giảng.” Tôi đã đi lên bục giảng. Tôi là nhà truyền giảng trẻ nhất ở đó lúc ấy.

328 Vì vậy, sáng hôm sau, họ đã yêu cầu tôi đến giảng. Tôi đã ẩn mình. Anh em biết đấy, người da màu đó nói, “Anh ấy đây này.” Anh em còn nhớ câu chuyện về điều đó, khi người ấy để lộ ra tôi đang ngồi đấy.

329 Và sau khi giảng ngày hôm ấy, đi dạo loanh quanh, tôi nghĩ, “Minh có thể chỉ đến với hai người đó.” Họ đã hướng dẫn buổi

nhóm. Một người đứng dậy và mặt trở nên trắng bệch; người đó sẽ nói tiếng lạ. Và người khác thông giải nó, và đưa ra lời, “CHÚA PHÁN NHƯ VẬY, ‘Có một người nào đó-nào đó ở đây, tên là *gì gì đó*, mà sẽ làm *điều này* và *điều nào đó-nào đó*.’” Thưa anh em, đó là sự thật. Và một người khác sẽ đứng lên và nói tiếng lạ, và người kia thông giải.

³³⁰ Tôi nghĩ, “Ồ, chao ôi, điều này chẳng tuyệt vời sao!” Vì vậy, ngày đó, tôi nghĩ, tôi đi ra và cầu nguyện. Tôi nghĩ, “Lạy Chúa, Ngài làm điều đó cho con lần nữa.” Tôi không biết phải gọi nó là gì, những khả tượng.

³³¹ Tôi đã đi ra ngoài và cầu nguyện, và cầu xin Chúa giúp đỡ tôi. Tôi đi quanh tòa nhà, và tôi tình cờ gặp một trong số họ. Bấy giờ, Chúa ban cho tôi một cách để biết các sự việc. Tôi bắt tay người đó. Tôi nói, “Chào anh.”

Người đó nói, “Chào anh. Anh tên gì?”

Và tôi nói, “Branham.”

“Ồ,” ông ta nói, “anh là anh chàng trẻ tuổi đã giảng sáng nay.”

Tôi nói, “Vâng, thưa ông.”

³³² Trong khi tôi có một cuộc trò chuyện với ông ta, tôi đã bắt được linh của ông. Và ông là một Cơ-đốc nhân chân chính, thật sự là một Cơ-đốc nhân thuần khiết, thưa anh em. Ý tôi là, ông là một người tin. Tôi nghĩ, “Ồ, thật tuyệt vời!”

³³³ Và khoảng một giờ sau, ở gần chiếc xe, nhìn vào một chiếc xe rất lớn ở gần đó, nó được viết “Jésus Duy Nhất” phía sau xe, và người đàn ông khác đứng đó. Và tôi đến gần và tôi nói, “Xin chào, ông.”

³³⁴ Ông nói, “Xin chào.” Ông ấy nói, “Anh là Anh Branham đã rao giảng sáng nay.”

³³⁵ Tôi nói, “Vâng, thưa ông. Tôi đây.” Tôi nói, “Này, tôi thích thú ân tứ tuyệt vời của Đức Chúa Trời hành động ở trong hai anh em anh.”

³³⁶ Ông nói, “Cảm ơn, Ông Branham.” Và tôi bắt đầu cảm thấy linh của ông ấy. Một sự hiện thấy đến. Và nếu tôi đã từng trò chuyện với một kẻ giả hình, thì đó là một trong họ. Vợ ông là

người đàn bà có mái tóc đen. Ông ta đang sống với một người phụ nữ với mái tóc vàng, và có hai con với bà ấy. Ông ấy không còn là Cơ-đốc nhân hơn thứ gì trên đời.

337 Rồi tôi nghĩ, “Mình đã nhận vào điều gì? Mình nghĩ rằng mình đã ở trong các Thiên sứ, và bây giờ mình chắc là ở trong những con quỷ. Điều gì đó đã xảy ra. Đây là một, một Cơ-đốc nhân chân chính; và cùng một Thánh Linh đó đang giáng trên người đàn ông *này*, đã giáng trên người *này*.” Tôi nói, “Bây giờ mình rối bời hết.” Tôi không biết phải làm gì. Tôi đã khóc và cầu xin, với Chúa. Tôi không biết điều gì để chấp nhận.

338 Họ gần như kiếm tôi để...Hỏi tôi có “nhận được Đức Thánh Linh chưa?” người này đã nói. Và tôi nói, “Không, thưa ông, không phải là cách ông có điều đó.”

Nói, “Anh có bao giờ nói tiếng lạ chưa?”

Tôi nói, “Chưa, thưa ông.”

Nói, “Thế thì anh chưa có Điều đó.”

339 Vì vậy tôi nói, “Anh có lẽ đúng, anh à. Có lẽ tôi chưa có, vì tôi không có những gì anh có.” Và sau đó, tôi rất vui vì tôi đã không làm thế.

340 Vì vậy nên tôi theo dõi điều đó, và tôi thấy cách nó đang hoạt động.

341 Vì vậy, một ngày nọ, tôi đã ở đây cầu nguyện, cách đây đã lâu. Tôi sẽ nói với các bạn lý do, tôi đang cầu nguyện cho ai, là Roy Davis. Và tôi đã ở đây cầu nguyện, bởi vì anh ta đã gọi tôi là “một con rối,” và tôi đang cầu nguyện để Đức Chúa Trời tha thứ cho anh ta vì điều đó. Và anh ta đã có một nhà máy in ở đó, đã viết một bài báo. Và nhà máy in đó đã bốc cháy và cháy rụi, một vài đêm sau đó, trong khi họ đang vận hành nó.

342 Và vì vậy tôi đang đứng ở đó trong một hang động cũ đằng sau Green’ Mill. Tôi bước ra đó. Và tôi đang cầu nguyện, ở phía sau đó, hai ngày. Tôi đặt quyển Kinh Thánh của tôi xuống một thân cây già, nơi mà, tôi đã chỉ cho Anh Wood thấy, cách đây không lâu, đặt Kinh Thánh của tôi xuống. Tôi ngồi dạng chân trên thân cây. Và gió thổi. Tôi nghĩ, “Đã quá lâu, ở trong hang đó, mình chỉ đọc một chút.” Vì vậy, tôi đã cầm quyển Kinh Thánh và

bắt đầu đọc, và đây là chương nó đã xảy ra. Ô, tôi bắt đầu đọc, và rồi tôi bắt đầu tự hỏi. Hiểu không?

Vì không thể được cho những kẻ đã được soi sáng một lần,...đã dự phần về Đức Thánh Linh,

...đã ném đạo lành Đức Chúa Trời, và...quyền phép của đời sau,

Nếu họ lại vấp ngã, thì không thể làm mới chính họ... với sự ăn năn nữa; vì rằng họ đóng đinh Con Đức Chúa Trời trên thập tự giá cho chính mình một lần nữa, làm cho Ngài sỉ nhục tỏ tường.

343 Tôi nghĩ, “Có lời Kinh Thánh đó.” Nhưng điều gì đó bám lấy tôi. Sau đó tôi bắt đầu nghĩ, “Đây là nơi mà ông nói lại ở đây, từ ban đầu, ‘Không lập nền tảng đã chết cho sự ăn năn, ngay từ đầu. Không đặt nền tảng của sự ăn năn,’ và ở đây ông nói, ‘Làm mới chính mình với sự ăn năn. Nhưng chúng ta hãy tiến tới sự trọn lành, đặt những thứ này ở phía sau.’” Sau đó tôi bắt đầu đọc. Rồi tôi đọc câu tiếp theo.

Vì một đám đất nhờ mưa đượm nhuần mà sanh cây cỏ, có ích cho người cày cấy, thì đất đó hưởng phần những phước lành từ Đức Chúa Trời:

Nhưng đất nào chỉ sanh ra những cỏ rạ và gai gộc thì bị bỏ, và hầu bị rửa; cuối cùng phải bị đốt.

344 Và khi tôi đọc điều đó, Điều gì đó đã làm tôi rung động. Và tôi nghĩ, “Chúa ơi, điều đó không liên quan đến Roy Davis. Tại sao Ngài làm thế?”

345 Tôi bắt đầu, lật qua một trang khác. Tôi phải quay trở lại với Nó, một lần nữa, “Không thể được đối với những người đã từng được soi sáng một lần,” đọc lại Nó một lần nữa.

346 Rồi tôi nghĩ, “Lạy Chúa, điều này là gì? Ngài muốn nói gì, Chúa ôi?”

347 Và tôi quay trở lại hàng động của mình, để cầu nguyện cho Nó. Và khi tôi làm vậy, tôi thấy một thế giới đang xoay chuyển. Và tất cả đã bị loại bỏ, thực sự tốt đẹp, cả thế giới. Và tôi thấy một người đàn ông mặc đồ trắng, đi xung quanh, ông cầm một chiếc túi trên tay. Ông đang gieo giống khi đi khắp nơi. Ông đã

đi quanh độ cong của trái đất. Và ngay khi ông đi loanh quanh, thì ở đây một gã mặc bộ quần áo đen thui, một anh chàng trông bảnh bao, lén vào như thế này, đang nhìn. Và anh ta đã có một hạt giống. Và anh ta đang ném một thứ gì đó đằng sau nó, khi anh ta đi vòng quanh trái đất; quan sát mọi người và ném. Tôi đứng và quan sát khả tượng.

348 Sau khi người ấy đã đi, thế giới quay lại, và có một vụ mùa lớn, tuyệt vời, và đó là của lúa mì. Và có cỏ dại, cỏ gai và các thứ trong lúa mì.

349 Có cơn hạn hán đến. Và, ồ, cây lúa mì nhỏ bé đó gục đầu xuống, và đang khát nước. Cỏ gai nhỏ cũng gục đầu xuống, và nó đang khát nước. Mọi người đang cầu nguyện cho có mưa. Và sau một thời gian, một đám mây lớn xuất hiện và cứ tưới toàn bộ trái đất. Và cỏ gai nhỏ nhảy lên, bắt đầu hét lên, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Halêlugia! Ngợi khen Chúa!”

350 Và lúa mì nhỏ bé, nó nhảy lên, bắt đầu hét lên, “Vinh hiển thay Đức Chúa Trời! Ngợi khen Chúa!”

351 Và rồi câu Kinh Thánh đó đến với tôi, mà được tìm thấy trong Sách Ma-thi-ơ, chương thứ 5 và câu thứ 45. Và hãy lắng nghe điều Chúa Jêsus đã phán, trong Ma-thi-ơ 5:45. Và lắng nghe kỹ bây giờ khi chúng ta đọc. Ma-thi-ơ, chương thứ 5 và câu thứ 45, 46; bắt đầu, câu thứ 44.

Song Ta nói cùng các người rằng, Hãy yêu kẻ thù nghịch, chúc phước cho kẻ rửa sả các người, và làm điều tốt cho họ là kẻ ghét các người, và cầu nguyện cho họ là kẻ đầy lời lăng nhục các người, và bắt bớ các người;

Hầu cho các người được...gọi...các người có thể được làm con của Cha các người ở trên trời: bởi vì Ngài khiến mặt trời của Ngài mọc lên trên...kẻ dữ và trên...kẻ lành, và làm mưa cho kẻ công bình cùng...kẻ độc ác.

352 Vì vậy, anh em thấy, cùng một cơn mưa mà khiến cho lúa mì mọc lên, cũng khiến cho cỏ gai mọc lên. Và, như vậy, bức tranh trở nên rõ ràng đối với tôi. Ở đó có một người xác thịt đang tuyên xưng đức tin, điều đó ở ngay trong nhà thờ. Nhưng bông trái của người đó...Anh ta có thể hét lên, nhảy, nhảy múa, nói tiếng lạ;

nhưng trái của anh ta: anh ta là cỏ gai. Và có một người khác, mà có cùng Thánh Linh đó. Đức Thánh Linh có thể giáng xuống giữa một nhóm người, và kẻ đạo đức giả có thể la hét, bởi Đức Thánh Linh, giống như cỏ gai có thể sống nhờ cơn mưa được ban đến. Đó là những gì Phao-lô đang nói ở đây. Nhưng không thể được cho cỏ gai trở thành lúa mì, hoặc lúa mì trở thành cỏ gai. Anh chị em hiểu điều đó không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.]

Vì không thể được cho những kẻ đã được soi sáng một lần, và đã...dự phần về sự ban cho của Đức Thánh Linh,

Và...đã nếm trải lời tốt lành của Đức Chúa Trời, và quyền phép của thế gian hầu đến,

...để vấp ngã, làm mới lại chính họ một lần nữa...

Lắng nghe những gì ông nói.

...vì cơn mưa...đến trên đất, tưới ướt nó và đượm nhuần nó ở đây, và chuẩn bị cho nó;

Nhưng...mà là gai gốc và tật lê thì hầu bị bỏ;...

Bây giờ, ấy vậy chúng ta phải bỏ qua những nguyên tắc và các điều sơ học của Đấng Christ, chúng ta hãy tấn... tới sự trọn lành; chớ nên lập lại nền về sự ăn năn nữa và các công việc chết...hướng đến Đức Chúa Trời, và đức tin, và vân vân,

...và những giáo lý về những phép báp-tem,...những sự đặt tay, và các thứ;...

³⁵³ Đấy, tín đồ xác thịt, trong những ngày đó, thật giống như ngày nay, giống như nói, “Ồ, tôi thuộc về giáo hội. Tôi đã ăn năn. Tôi—tôi đến, tôi đã xưng tội. Tôi đã chịu phép báp-têm.” Đấy, họ đặt ra với những sự cải cách xác thịt đó. Và nó làm điều gì? Nó sản sinh ra những cỏ gai.

³⁵⁴ Sự trọn lành làm điều gì? Nó là lúa mì. Lúa mì là Lời của Đức Chúa Trời. Ngài sử dụng nó như Lời Ngài. Nó là Hạt giống của Ngài. Nó sanh sản.

³⁵⁵ Điều đó phụ thuộc vào hạt giống gì được gieo trong tâm lòng bạn. Nếu bạn đến nhà thờ chỉ vì bạn sợ địa ngục, nếu bạn gia nhập giáo hội vì bạn không muốn—bạn không muốn xuống địa

ngục, bạn vẫn là một cỗ gai. Nếu bạn—nếu bạn gia nhập giáo hội chỉ để được ưa chuộng, bạn vẫn là cỗ gai. Nếu bạn làm tất cả những việc hình thức này mà cần phải làm, và đó là tất cả những gì bạn có, bạn vẫn là cỗ gai.

³⁵⁶ Nhưng một Cơ-đốc nhân thực sự, chân chính bước tới sự trọn lành cho đến khi thể gian chết đi và anh em trở thành một tạo vật mới trong Chúa Cứu Thế Jêsus. Rồi, không thể nào người đó gục ngã được. Đó là những gì Kinh Thánh đã nói! Thấy điều đó liên quan như thế nào với phần còn lại của Kinh Thánh không? Thấy cách Nó đặt đúng trong đó với vị trí của nó không?

³⁵⁷ Làm sao Nó có thể nói ở đây, “Một người đã từng được cứu có thể không bao giờ bị hư mất” và đến qua đây và nói, “Nhưng, nếu anh em đi lạc, hoặc báng bổ, điều đó là không thể được”? Chắc chắn, nếu bạn là một kẻ báng bổ, bạn không phải là một Cơ-đốc nhân.

³⁵⁸ “Không người nào, nói bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời, mà gọi Chúa Jêsus bị nguyên rửa.” Thánh Giảng 4...hoặc Giảng Nhất 4. Không một người nào nói bởi Thánh Linh của Đấng Christ, gọi Chúa Jêsus là “bị nguyên rửa.” Mọi linh, thuộc về Đức Chúa Trời, mà ở trong Hội thánh Đấng Christ, đều đồng ý với mọi điều Đức Chúa Trời phán.

³⁵⁹ Chúng ta đọc ở đây, và nói, “Ngài đã bị thương vì sự gian ác của chúng ta. Bởi lần roi Ngài chúng ta được lành bệnh.”

³⁶⁰ Tâm trí xác thịt cũ nói, “Những ngày phép lạ đã qua rồi. Tôi là *Tiến sĩ Jones*.” Hiểu không? “Không có chuyện như sự chữa lành Thiên liêng. Không có thứ gì gọi là tôn giáo được cảm nhận bằng tấm lòng. Các anh chỉ là một nhóm làm việc tích cực. Các anh là người giàu cảm xúc. Đấy, chỉ có thể thôi với nó. Không có gì với nó. Chúng tôi là tín đồ Trưởng Lão. Chúng tôi là tín đồ Lutherans,” hay bất cứ cái gì đi nữa. “Chúng tôi biết mình đang đứng ở đâu.”

³⁶¹ Nhưng Thánh Linh của Đức Chúa Trời nói gì? Đức Chúa Jêsus Christ, không hề thay đổi ở đây! “A-men,” Thánh Linh của Đức Chúa Trời nói. Nó nhanh chóng đồng ý với Lời. Vâng, thưa quý vị. Nó ở ngay đó. Hiểu tôi muốn nói gì bây giờ không?

³⁶² “Những cái cách xác thịt này tạo ra chết chóc,” Phao-lô nói.

³⁶³ Nhưng ở đâu Sự sống đến, thì có sự trọn vẹn này, “Ai nghe Lời Ta, mà tin Đấng đã sai Ta, thì có Sự sống đời đời, và sẽ không bao giờ đến sự đoán xét đâu, nhưng được vượt qua sự chết mà đến với Sự sống. Ta sẽ ban cho người đó Sự sống đời đời, khiến người sống lại trong những ngày sau rốt. Tất cả những ai Cha đã ban cho Ta sẽ đến với Ta, và không một ai trong họ bị hư mất.” Không thể được.

³⁶⁴ Vì vậy, đây là những gì nó làm—những gì nó làm. Người ta cho rằng điều đó khiến nhiều người mơ hồ. Hỡi anh em, anh em không hầu việc Đức Chúa Trời dưới sự khắc nghiệt của một con rắn. Đức Chúa Trời không phải là một trong những gã này với cây roi da rắn màu đen, cầm cương xung quanh anh em. Ngài là Cha. Ngài là Tình yêu. Đức Chúa Trời là Tình yêu. Và Kinh Thánh đã nói, trong Thánh Giảng, “Kẻ nào yêu thì thuộc về Đức Chúa Trời.”

³⁶⁵ Anh em yêu Đức Chúa Trời. Tôi sẽ không yêu, nếu tôi ra ngoài và—và bắt đầu say xỉn tối nay. Tôi chưa bao giờ uống rượu, trong đời. Nhưng nếu tôi đi ra ngoài và say xỉn, tôi sẽ không sợ bị đòn roi. Đó không phải là lý do tôi không đi—hãy đi, đừng làm điều đó. Lý do tôi không làm điều đó, là vì tôi yêu Ngài. Ngài yêu tôi. Đó không phải là một công việc của luật pháp. Đó không phải là một cái gì đó mà tôi phải làm. Đó là bởi vì Ngài đã làm điều gì đó cho tôi, và tôi yêu Ngài vì điều đó. Thế đấy.

³⁶⁶ Vì vậy, với Thánh Linh ở trong đó, mà được hứa, “Ta ban cho người đó Sự sống đời đời, và họ sẽ không bao giờ hư mất.” Ngài nói dối hay Ngài nói Sự thật? Ngài đã nói Sự thật. Vì vậy, anh em thấy cách Điều này thông giải không? Điều không thể xảy ra là một người vấp ngã sau khi anh ta từng được ân sủng một lần. Người ấy không thể. Người ấy có thể sa ngã, chắc chắn, nhưng không thể quay lại với sự ăn năn, trở lại địa vị cũ và làm lại công việc cũ lần nữa.

³⁶⁷ Vì vậy, tất cả anh em đang chạy nước rút từ buổi nhóm phục hưng này đến buổi nhóm phục hưng khác, nơi này rồi đến nơi khác, anh em có thấy mình không vững vàng không? Anh em chưa mạnh mẽ. Bây giờ, chắc chắn...Anh em nói, “Anh Branham,

tôi không biết nếu...” Chắc chắn Đức Chúa Trời sẽ không giao cho tôi chức vụ mà Ngài có, và để tôi mắc lỗi lầm. Và nếu điều đó không được Kinh Thánh chứng minh, thì đó sẽ là lỗi lầm, nhưng đây là Kinh Thánh để hỗ trợ điều đó.

368 Hội thánh chưa bao giờ bỏ lỡ một nơi nào...Nhiều người đi, gia nhập giáo hội, làm ồn, đánh nhau, khó chịu, và—và mọi thứ, và cứ sống bất kỳ kiểu sống xác thịt nào, “Ồ, vâng, tôi là một Cơ-đốc nhân.”

369 Hôm nay tôi nghe một lời thú tội của một thiếu nữ nói với tôi rằng chồng cô ấy đang hẹn hò với một người đàn ông. Cô ấy đã bắt được họ, hết nơi này đến nơi khác. Và người phụ nữ nói, “Tôi sẽ cho anh biết, ‘Tôi là một Cơ-đốc nhân.’” Ừ-m.

370 Hãy nhìn qua Jimmy Osborne ở đây, ở ngoài đây giăng vào sáng Chúa Nhật; và phần còn lại suốt cả tuần, là nhạc kích động boogie-woogie, rock-and-roll và mọi thứ.

371 Hãy xem Elvis Presley, phiên bản năm 1947 của Giu-đa Ích-ca-ri-ốt, gia nhập Phúc Âm Ngũ Tuần, Ngũ Tuần, nói tiếng lạ vì Đức Thánh Linh, và đã khiến nhiều linh hồn bị hành hạ hơn bất kỳ cửa hàng rượu nào trong năm mươi năm qua. Anh ta đã làm suy nghĩ của thanh thiếu niên trên toàn thế giới hư hỏng, đến mức các cô gái trẻ sẽ cởi đồ lót của họ và ném nó lên bục, để có chữ ký của anh ta. Thô tục đến mức họ sẽ không cho thấy anh ta trên ti-vi, từ thắt lưng trở xuống, vì cách anh ta di chuyển cơ thể. Đức Thánh Linh, nói tiếng lạ, để làm bằng chứng đó à? Ôi, thưa anh em, nếu Đức Thánh Linh có ở đó, Ngài sẽ không hành động như thế. Anh em biết rất rõ hơn thế. Dĩ nhiên là không. Đức Chúa Trời yêu sự trong sạch và tinh khiết và thánh khiết.

372 Tôi không hành động trong sạch và thuần khiết và thánh thiện để tự mình thành một Cơ-đốc nhân. Nhưng Đấng Christ, trong tôi, làm sống điều đó trong tôi. Và tôi yêu Ngài. Và nếu tôi làm bất cứ điều gì sai, nó sẽ lên án tôi. Ngay tại đó tôi sẽ nói, “Lạy Chúa, xin tha thứ con.” Mỗi ngày, tôi phải cầu xin sự tha thứ, mỗi ngày. Và anh em, cũng vậy. Chắc chắn, phải vậy.

373 Nhưng bây giờ nếu bạn—nếu bạn là xác thịt, bạn cứ để điều đó kéo dài, nói, “À, được rồi, tôi thuộc về giáo hội.” Hiểu không?

Và rồi khi bạn báng bổ, là khi bạn không có Đức tin mà đã từng được ban cho các thánh đồ. Rồi bạn chế giễu Điều đó, và gọi Nó là, “Một tà linh.” Nói, “Đó là một nhóm người thánh quá máu.” Sau đó, bạn tách mình ra giữa ân điển và sự phán xét, thì bạn bị xong đời mãi mãi.

³⁷⁴ Chúa Jêsus phán, “Một lời chống lại Điều đó, sẽ không bao giờ được tha thứ trong đời này hoặc đời sau.” Và một Cơ-đốc nhân, được sinh ra bởi Thánh Linh, không thể nói điều ác về Điều đó, bởi vì nó không thể. Nó phù hợp với Nó. Đúng thế.

³⁷⁵ Đó là lý do nhiều người nói với tôi, rằng Trụ Lửa ở đó, mà xuất hiện ở đây với chúng ta, họ cố gắng nói, rằng “Điều đó là ma quỷ,” rằng, “Nó chỉ là hư cấu,” tất cả điều này. Nhưng máy ảnh đã chứng minh Nó không phải vậy. Và các công việc phù hợp hoàn toàn dựa trên Kinh Thánh, cũng chính là Trụ Lửa đã gặp Phao-lô trên đường đến Đa-mách. Tất cả những điều Ngài đã làm ở đó, đang làm nó theo cùng một cách, bởi Kinh Thánh. Đó là Đấng Christ, Con Đức Chúa Trời.

³⁷⁶ Và khi chúng ta được sanh lại, chúng ta có Sự sống đời đời, và không thể bị hư mất. Không thể nào cho một người như vậy vấp ngã. Đó là những gì Kinh Thánh nói.

³⁷⁷ Bây giờ, hãy lắng nghe, và xem những gì Phao-lô nói. Tôi sẽ đọc phần còn lại của nó, và xem điều đó có đúng không, bây giờ. Chúng ta hãy tiếp tục, trong giây lát. Câu thứ 8.

Nhưng đất nào chỉ sanh ra những cỏ rạ và gai gổc thì bị bỏ, và hầu bị rửa; cuối cùng phải bị đốt. (Đó là người không tin.)

³⁷⁸ Bây giờ hãy xem Phao-lô. “Nhưng, hỡi những kẻ rất yêu dấu, ...” Bây giờ ông đang nói về họ là những kẻ đang cố gắng trở lại dưới luật pháp, anh em biết đấy, cố gắng làm tất cả các công việc của luật pháp, tuy nhiên họ đúng là theo lễ nghi hết sức. Họ có những phép báp-têm và sự đặt tay, và tất cả những điều này.

Nhưng, hỡi những kẻ rất yêu dấu, chúng ta vẫn còn đương trông đợi những việc tốt hơn từ nơi anh em,...

Thế đấy. Hãy lắng nghe ông bây giờ.

...và những việc đưa đến sự cứu rỗi, dẫu—dẫu qua điều này chúng ta đã nói vậy.

Vì Đức Chúa Trời không phải là không công bình mà bỏ quên các công việc và những sự lao khổ về tình yêu thương của anh em, mà anh em đã tỏ ra hướng về Danh Ngài, trong khi anh em hầu việc các thánh đồ, và hiện nay đương còn hầu việc nữa.

379 Hiếu ông đang nói về điều gì không? Ông không đang nói về những Cơ-đốc nhân vấp ngã, không thể trở lại được. Ông đang nói về những tín đồ xác thịt đang trải qua một số hình thức cải tạo. “Nhưng,” ông nói, “đối với anh em là người đã được sanh lại, đối với anh em là Cơ-đốc nhân, rất yêu dẫu, chúng tôi đang chờ đợi những điều tốt hơn từ anh em. Anh em đừng nói những điều đó. Anh em đừng sống loại đời sống đó. Anh em được an toàn với Đấng Christ.”

Ông đã nói lại điều gì ở đây? Bây giờ chúng ta hãy đi đến Hê-bơ-rơ 10, nơi chúng ta đã học sáng nay, lần nữa. [Bảng trống—Bt.]

380 Bây giờ chúng ta lật qua, lần nữa, tới Ê-phê-sô 4:30. Và chúng ta hãy lấy câu này, chỉ một phút, và xem câu này nói gì, để hỗ trợ cho điều này, để làm cho Kinh Thánh phù hợp với Kinh Thánh. Ê-phê-sô 4, chúng ta hãy xem. Ê-phê-sô 4:30. Chúng ta hãy đọc và xem Nó nói gì. Hãy lắng nghe.

...chớ làm buồn lòng Thánh Linh của Đức Chúa Trời...

Làm thế nào—làm thế nào chúng ta chịu báp-têm vào trong Thân thể? Một Thánh Linh.

...chớ làm buồn lòng Thánh Linh của Đức Chúa Trời, vì nhờ Ngài anh em được ấn chứng cho đến ngày cứu chuộc của anh em.

Đúng thế không? [Hội chúng nói, “A-men.”—Bt.] Anh em được ấn chứng vào Thân thể của Đấng Christ, bởi phép báp-têm của Đức Thánh Linh, không phải từ một sự phục hưng này đến buổi nhóm phục hưng khác, nhưng đến Ngày của sự cứu chuộc Thân thể. Đó là những gì anh em có. Vì vậy, không có cách nào cho anh em để bị hư mất.

381 Anh em sợ hãi. Và đó là lý do sợ hãi, nỗi sợ hãi, sợ hãi đi kèm với nghi ngờ.

Tình yêu đồng hành với đức tin. Tôi yêu Cha tôi. Tôi không sợ Ngài, bởi vì tôi yêu Ngài. Ngài không muốn làm tổn thương tôi. Ngài muốn làm ích lợi cho tôi. Nếu tôi sợ Ngài, và, “Ồ, tôi không biết Ngài có làm điều đó, hay không.” Hiểu không?

382 Nhưng nếu tôi yêu Ngài, “Vâng, thưa Cha, con—con yêu Cha. Và con biết Ngài là—Ngài là Cha của con, và Ngài yêu con, và con không sợ vì Ngài sẽ giữ Lời Ngài. Đó là lời hứa của Ngài với con.” Đó là cách mà Thánh Linh của Đức Chúa Trời làm.

383 “Nhưng, ồ, nếu tôi đã làm *điều này*, nếu tôi đã làm *điều đó*.” Đấy, ở đó anh em, lại đến với mặt pháp lý. Không bao giờ đi đến mặt pháp lý. Nó thì tiêu cực.

384 Mặt tích cực là những gì anh em muốn. Nó là một công việc đã xong rồi. Đấng Christ đã chết, và tội lỗi đã bị giết chết khi Ngài chết. Và nếu Đức Chúa Trời đã định trước cho anh em đến Sự sống Đời đời, “Tất cả những kẻ Cha đã ban cho Ta, sẽ đến cùng Ta.” Anh em đấy, không thể bị hư mất. Anh em được bảo đảm mãi mãi. “Vì bởi một Thánh Linh chúng ta hết thảy đều chịu báp-têm chung để hiệp nên một Thân, và bởi một cửa lễ Ngài đã làm cho được trọn vẹn đời đời.” Anh em đấy. Không có cách nào cho chúng ta hư mất. Một cách chính xác. Vậy thì, điều đó không làm cho anh chị em cảm thấy tốt sao? [Hội chúng nói, “Amen.”—Bt.]

385 Vậy thì, làm sao anh em biết mình là một Cơ-đốc nhân? Khi linh của anh em làm chứng với Thánh Linh của Ngài, khi tình yêu của Đức Chúa Trời ở trong lòng anh em, khi anh em có tình yêu thương, sự vui mừng, bình an, nhịn nhục, hiền lành, kiên nhẫn, nhân từ, nhu mì. Đó là khi anh em... Những trái của Thánh Linh đang đi theo đời sống của anh em.

386 Không phải vì anh em có thể nhảy nhót trong Thánh Linh, ồ, theo nhịp điệu hiện đại này, reo hò điều đó trên một cây đàn piano, với rất nhiều điệu nhảy này ở đây trong Thánh Linh. Những thứ đó đều ổn. Nhưng họ đã nhận lấy toàn bộ sự việc

về mặt pháp lý đó, hãy xem, và do đó, họ đã để lại Thánh Linh của Đức Chúa Trời ở phía sau.

³⁸⁷ Đó là lý do, khi Đức Chúa Trời bắt đầu bày tỏ chính Mình, họ nói, “Vớ vẩn. Chúng tôi không muốn làm gì với Điều đó.” Họ không biết Đức Chúa Trời. Họ chưa bao giờ nhìn thấy Nó. Họ không thể hiểu Nó, bởi vì có một cuộc sống khác trong đó. Người đó không biết, cỏ gai không biết lúa mì đang làm gì. Nó là một đời sống khác.

³⁸⁸ Đó là cách xảy ra với một Cơ-đốc nhân, với một tín đồ xác thịt, người xưng tội, người đi ra ngoài và xưng nhận, “Ồ, vâng, tôi là một Cơ-đốc nhân.” Một điều xì gà lớn trong miệng anh ta, giống như một con bò đực Texas bị cưa sừng.

³⁸⁹ Một người đàn bà mặc quần soóc, nói, “Ồ, phải, tôi là thành viên của hội thánh. Chắc chắn, tôi là.” Bông trái của chị chứng minh rằng chị chẳng là gì ngoài xác thịt. Đúng thế. Chắc chắn, là vậy. Chỉ có một điều duy nhất để cho phép cho điều đó: đó là sự thiếu hụt về tinh thần hoặc linh ham dục ở chị. Đúng thế.

³⁹⁰ Nếu bạn muốn hành động như thế gian, Kinh Thánh nói, “Nếu các ngươi yêu thế gian hoặc những điều thuộc về thế gian, thì tình yêu của Đức Chúa Trời không ở trong các ngươi.” Vì vậy thế đấy.

³⁹¹ Bây giờ, anh em nói, “Ồ, Kinh Thánh đã nói, thế thì tôi phải làm điều đó.” Không, không phải thế. Hãy ở lại đây cho đến khi Đấng Christ đã làm điều gì đó cho anh em, điều đó giúp anh em loại bỏ điều đó. Rồi anh em được sinh ra bởi Thánh Linh của Đức Chúa Trời. Không phải những gì anh em làm, đó là những gì Ngài đã làm cho anh em. Cho đến khi anh em có được một tình yêu mà anh em đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống. Và rồi hãy quan sát cuộc sống của mình, xem nó—xem nó có phù hợp với khuôn mẫu chẳng. Không phải vì anh em cố gắng tạo dựng cuộc sống của mình, nhưng bởi vì Đức Chúa Trời khiến anh em phải phục tùng Thánh Linh của Ngài. Anh em không tự dẫn mình trong đường lối của Đức Chúa Trời. Đó là Đức Chúa Trời đang dẫn dắt anh em theo cách Riêng của Ngài. Không phải anh em đang làm việc dẫn đường, nhưng Đức Chúa Trời đang dẫn đường.

³⁹² Bây giờ hãy xem điều này, bây giờ, ngay khi chúng ta đi tới phần cuối. Câu thứ 11.

Và chúng ta mong rằng mỗi người trong anh em tỏ lòng sốt sắng như vậy đang giữ lòng đầy dẫy sự trông cậy cho đến cuối cùng:

Đến nỗi anh em có thể không trễ nải, nhưng cứ học đòi những kẻ mà bởi đức tin và lòng kiên nhẫn mà được hưởng lời hứa.

³⁹³ Bây giờ, chỉ để ý một câu nữa ở đây.

Vì khi Đức Chúa Trời hứa cùng Áp-ra-ham, bởi vì Ngài không thể chỉ Đấng nào lớn hơn mà thề, nên Ngài chỉ chính mình Ngài mà đã thề với người,

Rằng, Chắc chắn Ta sẽ ban phước cho người nhiều, và đông thêm, Ta sẽ khiến hậu tự người sanh sản đông thêm.

³⁹⁴ Khi Đức Chúa Trời gặp Áp-ra-ham! Bây giờ, Áp-ra-ham đã nhận giao ước, mà không có chút công lao nào về phần mình. Giao ước đã được lập với Áp-ra-ham. Đó hoàn toàn là ân điển, không gì khác. Áp-ra-ham không phải là người tốt hơn những người khác. Ông không phải là một người thánh thiện. Ông chỉ là một người bình thường. Và Đức Chúa Trời, bằng sự lựa chọn, đã chọn Áp-ra-ham bởi vì Đức Chúa Trời đã chọn ông; không phải vì Áp-ra-ham muốn điều đó, bởi vì Áp-ra-ham đã làm điều này, bởi vì ông là người tốt, bởi vì ông có công trạng gì. Nhưng đó là sự lựa chọn của Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã nhận lấy Áp-ra-ham.

³⁹⁵ Ngày hôm nay, như tôi đã nói, tôi tin rằng, “Chúng ta chọn những thầy giảng của chúng ta.” Chúng ta đi dạo quanh, nói, “Chà, một trong những người chấp sự đã nghỉ việc. Hãy tìm người phù hợp nhất trong tòa nhà để thay thế anh ấy. Ồ, mục sư nghỉ việc; chúng ta hãy tìm, hãy tìm người tốt nhất.” Đôi khi đó không phải là điều đúng đắn.

³⁹⁶ Khi họ chọn một người để thay thế Giu-đa, họ đã không chọn đúng người. Họ đã chọn một người quyền quý, Ma-thia, một thầy thông giáo lớn, một học giả, một nhà ngoại giao. Họ nói, “Ông ấy sẽ làm tốt vị trí đó. Anh em ơi, ông ấy trông giống một người thật

tốt.” Nhưng đó không phải là sự lựa chọn của Đức Chúa Trời. Và ông đã nhận lấy người này, và ông ta không bao giờ làm điều gì cho Đức Chúa Trời.

³⁹⁷ Nhưng Đức Chúa Trời đã chọn một người Do Thái nhỏ bé, mũi khoằm, tính tình nóng nảy mà đi xuống đó với tất cả sự giận dữ trên khuôn mặt, “Ta sẽ đi xuống đó. Ta sẽ bắt giam chúng.”

³⁹⁸ Đức Chúa Trời phán, “Ta thấy điều gì đó trong người ấy. Ta sẽ sử dụng người.”

³⁹⁹ Và Đức Chúa Trời chỉ hiện ra trước ông trong Ánh sáng lớn ở đó. Và ông nói, “Ngài là Ai, lạy Chúa?”

⁴⁰⁰ Phán, “Ta là Jêsus. Sao, người đá đến ghim nhọn thì khó cho người. Cớ sao người bắt bớ Ta?” Như thế, và Đức Chúa Trời đã lấy người đó và làm cho ông thành một trong những người vĩ đại nhất mà từng đụng đến mặt đất kể từ khi Chúa Jêsus Christ. Đó là sự lựa chọn của Đức Chúa Trời.

⁴⁰¹ Ngày nay, chúng ta cố gắng đưa ra sự lựa chọn. Các giáo hội quý vị, quý vị gởi người *này* ở đây, và người *kia* ở đây. Nó không được cho là thực hiện theo cách đó. Đức Chúa Trời làm sự lãnh đạo. Đó là Đức Chúa Trời trong tất cả, qua tất cả, trên tất cả; không phải là một số tài liệu của giáo hội nào đó. Đó là những gì Đức Chúa Trời đã nói về nó, tạo nên sự khác biệt.

⁴⁰² Để ý. Đức Chúa Trời đã hứa với Áp-ra-ham, vô điều kiện. Và bây giờ, đời đã, Áp-ra-ham không phải làm một việc gì. Đức Chúa Trời phán, “Ta đã làm nó rồi.”

⁴⁰³ Đức Chúa Trời đã hứa với A-đam, phán, “Hỡi A-đam, nếu người không rờ vào trái *này*, người sẽ sống mãi mãi. Nhưng ngày nào người ăn nó, ngày đó người chết.”

⁴⁰⁴ A-đam nói, “Tôi cứ tự hỏi tất cả những điều này là về cái gì, dù sao đi nữa?” Ông đi qua và ăn nó, rờ vào.

⁴⁰⁵ Mỗi lần mà Đức Chúa Trời lập...một con người lập giao ước với Đức Chúa Trời, hoặc Đức Chúa Trời với con người, thì con người vi phạm giao ước của mình. Vì vậy Đức Chúa Trời phải làm điều gì đó, bởi vì Ngài đã nhìn thấy bản chất của con người. Và họ đã được tiên định, họ đã được chọn, và Đức Chúa Trời phải làm điều gì đó. Vì vậy Đức Chúa Trời đã xuống để lập giao ước

của Ngài với Áp-ra-ham, một cách vô điều kiện. Nếu không phải đó là vô điều kiện, thì Áp-ra-ham đã hư mất, từ lâu.

⁴⁰⁶ Hãy nhìn ông đang ngồi ở đó tại Ghê-ra, sa ngã, nói dối. Và trao vợ cho người đàn ông khác, để cứu mình khỏi sự nguy hiểm. Đúng là một người đàn ông tồi! Ngồi ở đó, và sa ngã. Đức Chúa Trời phán với ông, nói, “Đừng đi khỏi đây. Hãy ở lại đây.” Nạn đói khiến ông phải chạy trốn. Ông lang thang đến nơi cuộc sống dễ dàng hơn. Anh em biết điều gì sẽ xảy ra với một người khi người đó đi theo con đường dễ dàng.

⁴⁰⁷ Ông đã lang thang ra ngoài, xuống đó nơi cỏ xanh hơn. Và khi ông xuống đó, ông nói với vị vua đó rằng vợ ông là em gái của ông, để cứu chính mình khỏi sự nguy hiểm. Vậy thì, đó là một lời nói dối. Và người đàn ông nào, sẽ lấy vợ của mình và giao cô ấy cho một người đàn ông khác, để cứu mạng sống mình! Ông ở đó, đang ngồi đó trong cái trại nhỏ, kẻ sa ngã, nói dối, và dứt khỏi sự...cắt đứt hoàn toàn khỏi lời hứa và mọi thứ, nhưng ông vẫn là tiên tri của Đức Chúa Trời.

⁴⁰⁸ Và có A-bi-mê-léc, ông là một người tốt, thánh thiện. Chắc chắn rồi, ông đã cầu nguyện mỗi đêm. Tìm thấy bà cụ này, đã trăm tuổi, ở dưới đó, xinh đẹp và trẻ lại. Ông nói, “Đó là cô gái mà ta đã chờ đợi, vì vậy ta sẽ kết hôn với cô ấy.”

⁴⁰⁹ Áp-ra-ham nói, “Vua có thể có được nàng. Nàng là em gái của tôi.”

Bà nói, “Đó là anh trai tôi.”

⁴¹⁰ Vì vậy ông đưa bà qua đó và có những người phụ nữ tắm rửa và—và mặc y phục đẹp cho bà, và sửa soạn cho bà như một—như một công chúa. Và ông cầu nguyện, lên giường, và duỗi thẳng chân ra, và ông nói, “Ngày mai, ta sẽ kết hôn với cô gái Hê-bơ-rơ xinh đẹp đó, em gái của chàng trai đó—đó ở đằng kia.Ồ, điều đó sẽ thật tuyệt vời. Ôi Chúa, Ngài biết con yêu Ngài dường nào! Vâng, thưa ngài. Thật tuyệt vời!”

⁴¹¹ Và Đức Chúa Trời phán, “Người thật đúng là một người rất tốt.” Ừ-m!

[Anh Branham ho—Bt.] Tôi xin lỗi. Áp-ra-...

412 Tại sao, Áp-ra-ham đang ngồi ở đó, đang nói dối, sa ngã. Và ở đây là người đàn ông này, một người thật thà và công bình và chính trực. “Tại sao,” ông nói, “Lạy Chúa, Chúa biết lòng tôi ngay thẳng. Người ấy chẳng nói với tôi, đó là ‘em gái’ của người sao?”

413 Phán, “Ta biết lòng chính trực của người. Đó là lý do Ta ngăn cản người phạm tội nghịch cùng Ta. Điều đó đúng. Ta biết sự chính trực của tấm lòng người. Nhưng chông nòng là tiên tri của Ta.” Halêlugia! Ô, nếu đó không phải là ân điển, thì là gì? “Sa ngã, nói dối, và ngồi ngoài đó, nhưng đó vẫn là nhà tiên tri của Ta. Người hãy lấy một cửa lễ, và đi đến người, và đưa vợ người trở lại, nếu không thì người chết. Ta sẽ không nghe thấy lời cầu nguyện của người nữa. Hãy để người ấy cầu nguyện cho người.” A-men. Thế đấy. “Đó là nhà tiên tri của Ta.”

Bây giờ, anh em nói, “Ồ, tôi ước gì mình là Áp-ra-ham.”

414 “Nếu chúng ta đã chết trong Đấng Christ, thì chúng ta là Dòng dõi Áp-ra-ham, và là những người kế tự theo lời hứa.” Đúng. Đó là những gì Kinh Thánh đã nói. Anh em muốn đọc nó không? Tại sao, Kinh Thánh lại nói rằng—rằng lời hứa không chỉ dành cho Áp-ra-ham và dòng dõi của ông. Giống như anh em...Áp-ra-ham có nhiều dòng dõi, chắc chắn, nhiều con cái. Ích-ma-ên là con của ông. Ông có bảy hoặc tám người con sau khi Sa-ra qua đời, bởi một người khác, Kê-tu-ra. Nhưng, hãy nhìn xem, dòng dõi là dòng dõi lời hứa, là Y-sác, và qua Y-sác đã đến Đấng Christ, qua Đấng Christ đã đến chúng ta. Lời hứa là vô điều kiện.

415 Vậy, còn Áp-ra-ham thì sao? Ô, ông đã làm, không thể nào cho ông quay lại được nữa. Chắc chắn. Sau-lơ sẽ không thể quay lại được nữa, nếu vậy, anh em phải đọc Kinh Thánh theo cách đó. Hiểu không? Nhưng không phải vậy. Lời hứa của Đức Chúa Trời tồn tại mãi mãi.

416 Chúng ta hãy đọc ở đây một chút. Tôi muốn anh em đọc Nó. Tôi muốn anh em lấy Ga-la-ti 3:16, và đọc phần này, và xem vậy thì lời hứa là gì, và xem điều gì sẽ xảy ra nếu—nếu chúng ta là lời hứa của Ngài hay không, 3:16. Nghe ở đây. Được rồi. Tôi cũng, sẽ đọc câu thứ 15.

Hỡi anh em, tôi nói theo thói quen người ta rằng; Khi một người đã làm tờ giao ước, nếu nó được xác nhận rồi, thì không ai có phép được xóa đi, hay thêm vào sự gì.

Và cho Áp-ra-ham và cho dòng dõi người, seed (s, hai chữ e, d), cho dòng dõi người với lời hứa đã được phán.

“Cho Áp-ra-ham và Dòng dõi người.” Bây giờ hãy xem.

Ngài không nói, Và cho các dòng dõi (số nhiều) của người, như là nhiều; nhưng như...một, Và cho dòng dõi người, tức là Đấng Christ.

417 Thế thì, Đấng Christ là Dòng dõi Áp-ra-ham. “Và chúng ta được chết trong Đấng Christ, và được báp têm trong Thân thể Ngài, chúng ta là Dòng dõi của Áp-ra-ham, và là những người kế tự của lời hứa.” Thế thì nó thế nào, làm thế nào anh em sẽ vấp ngã, nếu Đức Chúa Trời đã thực hiện lời hứa với anh em? Làm thế nào anh em sẽ sa ngã, và ra đi và phải xuống địa ngục vì nó?

418 Bây giờ, anh em nói, “Ồ, chúng ta không thể sa ngã được à?” Tất nhiên rồi. Và khi anh em sa ngã, anh em sẽ có được nó, anh em đừng lo lắng. Áp-ra-ham đã có điều đó, và những người còn lại trong số họ có nó, và anh em sẽ có điều đó. Anh em đừng nghĩ rằng nó cho anh em quyền phạm tội. Không. Anh em sẽ trả giá cho mọi thứ mình làm. Anh em sẽ gạt hái những gì mình đã gieo. Anh em làm một tội lỗi nhỏ và anh em sẽ gạt hái cả một bồn tắm đầy. Đúng thế. Nhưng, thưa anh em, điều đó không có nghĩa là anh em bị hư mất. Điều đó hoàn toàn đúng. Áp-ra-ham đã gạt hái đúng những gì ông đã gieo. Đúng thế. Nhưng ông vẫn được cứu.

419 Giao ước mà Đức Chúa Trời đã lập với Y-sơ-ra-ên: họ mất di sản của họ, họ mất đất hứa và đi vào Ai Cập, nhưng họ không mất giao ước của mình. Đức Chúa Trời phán, “Ta nhớ lời Ta hứa với Áp-ra-ham. Ta nhớ, và Ta xuống để giải cứu dân sự của Ta. Hỡi Môi-se, hãy đi xuống đó, và nói với Pha-ra-ôn, Ta nói, ‘Hãy để dân Ta đi.’ Ta nhớ rằng Ta đã hứa với Áp-ra-ham và dòng dõi người.”

420 Điều đó cũng tương tự với chúng ta. Vì vậy, nếu anh em chết, và sự sống của anh em được ẩn giấu trong Đức Chúa Trời, qua Đấng Christ, thì không có gì trên thế gian có thể chạm vào anh

em. Bây giờ, anh em có thể đi và làm sai, nhưng nếu anh em thực sự, thực sự là con của Đức Chúa Trời, và anh em thấy mình đã mắc sai lầm, anh em sẽ đứng dậy và cố gắng lại. Đúng vậy, và anh em sẽ không nằm ở đó.

421 Nhưng nếu anh em hèn nhát, nếu anh em là cỏ gai, nếu không có sự “đứng dậy” với anh em, anh em sẽ nói, “À, chà, dù sao, thì cũng chẳng có gì với Nó cả.”

422 Vương Quốc của Đức Chúa Trời giống như người ta quăng lưới và đi ra biển, bắt nó vào. Khi người đến, người có rùa, ếch, rắn, thằn lằn, nhện, và cá. Đó là Tin Lành khi Nó được rao giảng.

423 Giống như Chúa sẽ nói với một mục sư, như Anh Graham, “Hãy lên đây. Đi đến góc này và câu cá một chút, Anh Graham.” Được rồi, lấy lưới của anh ấy và đi lên đó và bắt đầu đánh cá.

“Anh đi đâu vậy, Anh Bill?”

“Tôi đang đi ra một nơi khác, và quăng lưới ở góc này.”

424 Tôi đang kéo, “Chúng đây rồi, Chúa ôi, Ngài biết chúng là gì.” Tôi kéo lưới một lần nữa, “Được rồi, chúng đây rồi, Chúa ôi.”

425 Vậy thì, con rùa là một con rùa, ngay từ đầu. Anh em chỉ bắt trong lưới. Đúng thế. Và đó là cách mọi người bị cuốn theo cảm xúc, “Ô Halêlugia! Halêlugia! Ngợi khen Chúa. Vinh hiển thay Đức Chúa Trời. Halêlugia!” Họ vừa bị bắt trong lưới, thế thôi.

426 Nếu linh Rùa già đó ở trong họ, sẽ không lâu nữa, họ nói, “À, tôi nói cho anh biết...” Anh ta đây, bò trở lại.

427 Và bà già Tôm sẽ nói, “Nhưng tôi thật không thể hiểu được Điều đó.” Hiểu không?

428 Cô Nhện đã ngồi ở đó một lúc, cô ấy kêu “tôm, tôm, tôm,” ngay lại, “Chà, dù sao, thì cũng không có gì trong Nó cả.”

429 Cô Rắn sẽ nói, “Ồ, họ là một đám thánh quá máu. Đó chỉ là tất cả những gì đối với Nó. Tôi sẽ đi xuống nơi họ cảm nhận rõ hơn điều đó.” Tại sao, bạn là một con rắn, ngay từ đầu. Lưới Phúc Âm chỉ bắt được bạn, thế thôi.

430 Nhưng con cá được đưa lên bàn của Chủ. Nó là một con cá, ngay từ đầu. Dòng giống của nó là một con cá. Nó đã bắt đầu,

một con cá, và Đức Chúa Trời đã biết cá của Ngài từ khi sáng thế. Halêlugia!

⁴³¹ Hãy nhớ rằng, tất cả họ đều đang hít thở cùng một vùng nước bùn ngoài kia. Tất cả họ đều thở ra từ cùng một con lạch. Đúng thế. “Tất cả chúng tôi đã làm...uống cùng một loại Đá thuộc linh. Tất cả đã ăn ma-na trong đồng vắng.” Ca-lép và Giô-suê ăn cùng một loại ma-na mà—mà những người còn lại ăn. Và tất cả họ đều ngã chết trong đồng vắng. Nhưng có hai người được chọn đi qua, và họ đã đi qua. Đúng thế.

⁴³² “Tất cả chúng ta đều được uống cùng một Nguồn nước.” Nhưng không phải tất cả những người uống đó đều được cứu. Tất cả chúng ta đã cùng nhau hét lên. Tất cả chúng ta đều được tạo ra để vui vẻ cùng nhau. Nhưng người được Chọn thì được cứu. Anh em có để ý không? Nó nói, “Hai linh, trong những ngày sau rốt, sẽ rất gần gũi cho đến nỗi nó sẽ lừa dối chính người được Chọn nếu có thể được,” nếu có thể được. Hiểu không? Đó là Thánh Linh chân thật của Đức Chúa Trời, đã chọn vào Sự sống Đời đời.

⁴³³ Bây giờ chúng ta sẽ kết thúc. Sau đó Anh Neville sẽ tiếp tục chỗ tôi để lại đây. Được rồi.

Vậy thì tôi nói điều này, rằng giao ước, mà Đức Chúa Trời ở trong Đấng Christ trước kia đã kết lập thành rồi, luật pháp, mà đã bốn trăm năm, bốn trăm và ba mươi năm sau, không thể bị bỏ đi, rằng nó sẽ khiến cho lời hứa chẳng còn hiệu nghiệm nữa.

Đó là lời hứa Đức Chúa Trời ban cho Áp-ra-ham, trước khi luật pháp từng xuất hiện.

Vì nếu—vì nếu cơ nghiệp được ban cho bởi luật pháp, thì không bởi lời hứa nữa: nhưng Đức Chúa Trời đã dùng lời hứa mà ban cơ nghiệp cho Áp-ra-ham.

Anh em làm không bởi điều gì cả, không phải bởi luật pháp, bất cứ luật lệ nào của giáo hội của anh em, bằng cách gia nhập giáo hội, hay luật lệ nào khác. Nó hoàn toàn là một hành động ân điển của Đức Chúa Trời, cho anh em. Thế đấy.

⁴³⁴ Hãy xem.

Vậy thì làm sao có luật pháp? Luật pháp đã đặt thêm bởi vì có sự phạm phép, cho tới chừng nào người đòng đôi sẽ đến là người mà lời hứa đã hứa cho;...

Điều đó không đơn giản như cái mũi trên khuôn mặt của tôi sao? “Nó đã được thêm vào, để phục vụ cho đến khi Dòng đôi đã đến, tức là Đấng Christ, cho Đấng mà lời hứa đã được lập.”

...và nó được ban ra bởi các thiên sứ và trong bàn tay của một người trung bảo.

Và người trung bảo chẳng phải là người trung bảo về một bề mà thôi, nhưng Đức Chúa Trời chỉ có một.

435 Bây giờ, tôi để lại từ ngay đây, bắt đầu từ ngay đó cho Anh Neville, cho thứ Tư sắp tới này.

436 Giờ thì anh em hiểu những gì chúng tôi đã nói chưa? [Hội chúng nói nói, “A-men.”—Bt.] Điều đó hoàn toàn không thể xảy ra đối với một Cơ-đốc nhân được tái sinh mà...Ý tôi không muốn nói, bây giờ, người đó tự xưng mình là, “được sanh lại.” Ý tôi là, một Cơ-đốc nhân được tái sinh, chân thật, từng vấp ngã khỏi ân điển, người đó không thể làm điều đó. Anh ta có thể vấp ngã, điều đó đúng, nhưng anh ta không thể, không bao giờ, thoát ra khỏi ân điển đó.

Áp-ra-ham đã sa ngã khỏi ân điển. Chắc chắn, ông đã. Đức Chúa Trời bảo ông “hãy ở lại đó.” Ông đã đi ra khỏi nó, nhưng ông không bao giờ đánh mất giao ước của mình. Ông vẫn là người được Đức Chúa Trời chọn. Ông là nhà tiên tri đang ngồi ở đó. Ông luôn luôn vậy. Ông sẽ luôn là của Đức Chúa Trời.

437 Bây giờ hãy chú ý. Kinh Thánh nói, rằng, “Tất cả Y-sơ-ra-ên sẽ được cứu.” Bao nhiêu người biết điều đó? Kinh Thánh nói, “Tất cả Y-sơ-ra-ên sẽ được cứu.” Bây giờ, “Y-sơ-ra-ên không phải là Y-sơ-ra-ên thuộc về xác thịt, mà là Y-sơ-ra-ên thuộc về Thánh Linh, vì các ân tứ và sự kêu gọi không có sự ăn năn.” Đó có phải là điều Kinh Thánh đã nói, chính câu tiếp theo không? Ga-la-ti. Được rồi. “Tất cả Y-sơ-ra-ên sẽ được cứu. Mỗi người trong số họ đều được cứu.” Làm thế nào chúng ta trở thành Y-sơ-ra-ên? “Là chết trong Đấng Christ, nhận lấy Dòng đôi Áp-ra-ham, và chúng ta là những kẻ kế tự theo lời hứa.”

438 Phao-lô nói, “Vì người nào bề ngoài là người Do Thái, thì không phải là người Do Thái, nhưng là người bề trong, những Người được hứa.” Và chúng ta là Dòng dõi của Áp-ra-ham, bởi lời hứa, qua Đấng Christ, tin nhận Ngài như là Đấng Cứu Rỗi của cá nhân chúng ta.

439 Ô, tôi hy vọng anh em hiểu điều đó. Tôi hy vọng anh em hiểu được nó, nếu anh em có thể ở lại với Nó một ít lâu. Bây giờ qua đây chúng ta kết thúc điều này, sau đó chúng ta bắt đầu về Mên-chi-xê-đéc, mà quay trở lại điều này lần nữa. Chúng ta bắt đầu ngay trên đây...Ồ, Nó thật sự, toàn bộ sự việc thật tuyệt vời. Nhưng chúng ta chỉ tiếp tục nghiên cứu phần tinh túy đó.

440 Bây giờ, hãy xem, nếu anh em lấy Điều này ở đây, trông giống như, nếu anh em có thể đọc Nó chỉ từ sự quan sát...Giống như một người ba ngôi nghiêm khắc thực sự, mà tin rằng có ba Đức Chúa Trời, đã nói với tôi một lần, rằng, “Ma-thi-ơ 3 hoàn toàn tuyên bố rằng có ba, ba Ngôi vị riêng lẻ trong Thần tánh Đức Chúa Trời.”

441 Tôi nói, “Tôi phải xem điều đó.”

442 Anh ấy nói, “Hãy xem.” Đứng ngay từ bục giảng này, anh ấy nói, “Nhìn đây, Ma-thi-ơ 3.” Anh nói, “Khi Chúa Jêsus lên khỏi mặt nước, kìa, các tầng trời đã mở ra cho Ngài. Và Ngài đã thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời giống như chim bồ câu. Và có Tiếng từ Trời phán rằng, ‘Đây là Con yêu dấu của Ta đẹp lòng Ta mọi đường.’ Và có ba: Đức Con trên bờ; Đức Thánh Linh ở giữa; và Đức Cha ở trên cao.”

Tôi nói, “Anh ơi, Kinh Thánh không đọc *thế*.”

“Ồ, có, nó có.”

Tôi nói, “Bây giờ hãy đọc lại Nó, xem Nó có đúng không.”

443 Bây giờ, đây là hình ảnh của anh ấy. Ở đây là Đức Chúa Trời, Đức Con; ở đó là Đức Chúa Trời, Đức Cha; ở đây là Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh, giống như chim bồ câu. Bây giờ hãy quan sát. Kinh Thánh cho biết, khi Chúa Jêsus chịu phép báp têm, “Đức Con đã ra khỏi mặt nước, kìa, các tầng trời trên Ngài đã được mở ra. Và một Tiếng nói của...Ngài thấy Thánh Linh của Đức Chúa Trời, Thánh Linh của Đức Chúa Trời, giống như chim bồ câu.”

Không phải một Người nào khác ở trên đó, nhưng Thánh Linh của Đức Chúa Trời này là Chim Bò Câu ở trên Ngài. Và một Tiếng nói đến, rằng, “Đây là Con yêu dấu của Ta, trong Con Ta vui lòng ngự vào.” Bây giờ hãy đọc Ma-thi-ơ 3 và xem thử Nó nói điều đó không. Hiểu không? Không phải ba người, chút nào cả.

⁴⁴⁴ Và đó là cách...Điều này không có nghĩa rằng một người đàn ông không thể quay trở lại, sau đó, khi người đó sa ngã. Nó không nói thế. Nó không nói thế. Nó nói, “Không thể nào cho một người quay lại để làm mới bản thân, sau khi người đó đã từng ở đó.” Người ấy không thể làm được.

⁴⁴⁵ Kinh Thánh cho biết, “Kẻ được sanh ra thuộc về Đức Chúa Trời, thì không phạm tội, vì người không thể phạm tội. Vì Dòng dõi Đức Chúa Trời vẫn ở trong người ấy, và người ấy không thể phạm tội.” Làm sao tôi có thể bị gọi là tội nhân, khi có một của lễ đang nằm ở đó thay thế tôi? Làm sao tôi có thể chết, khi sự chết đã được trả giá cho tôi? Làm sao tôi có thể chết được, khi tôi đã có Sự sống Đời đời? Làm sao tôi có thể làm điều đó? Anh em không thể làm điều đó.

⁴⁴⁶ Làm sao tôi có thể có giấy phép từ thị trưởng thành phố này, để chạy sáu mươi dặm một giờ qua thành phố này, và viên chức nào bắt giam tôi vì chạy sáu mươi dặm một giờ không? Làm thế nào anh em có thể làm điều đó? Tôi đã có được giấy phép từ thị trưởng nói rằng tôi có thể làm điều đó. Anh ta không thể bắt tôi. Sự bắt giữ của—của anh ta, anh ta có thể thổi còi và mọi thứ khác, và tôi có thể hoàn toàn không để ý đến nó. Không có ý nghĩa gì cả; tôi đã được phép.

⁴⁴⁷ Và thế thì, làm thế nào tôi có thể, sau khi Đấng Christ đã chết vì tôi và tôi trở nên sự công bình của Ngài bởi vì ân điển và tình yêu của Ngài đối với tôi? Làm sao tôi có thể phạm tội, khi có điều gì đó đang đặt giữa tôi và Đức Chúa Trời, một của lễ? Tôi không thể phạm tội. Không thể làm điều đó được. Đức Chúa Trời không hề nhìn thấy tôi; Ngài nhìn thấy Đấng Christ. Ngài đứng trong vị trí của tôi. Và khi tôi làm bất cứ điều gì sai trái, Đấng Christ sẽ thay thế tôi. Tôi đã thú nhận, “Con đã sai. Ngài đúng. Lạy Chúa, Chúa biết lòng con. Ngài biết con có ý đó hay không. Và con đã sai. Xin tha thứ cho con.” Đức Chúa Trời không hề nhìn

thấy nó. Huyết của Chúa Jêsus khiến tôi được bao phủ, mọi lúc. Thế thì làm sao Đức Chúa Trời có thể nhìn thấy tôi? Làm thế nào mà tội lỗi có thể được—được tính đối với tôi, khi Ngài không thể làm điều đó? Ngay sau khi tôi làm điều đó, nó được tha thứ. [Anh Branham búng ngón tay—Bt.] Đúng thế.

448 Cũng giống như việc lấy một—một ống nhỏ giọt như thế này, một ống nhỏ mắt nhỏ, và lấy nó đầy mực đen và cầm nó lên trên một bồn thuốc tẩy, và chỉ nhỏ nó vào đó, và sau đó cố gắng tìm lại nó. Nó chỉ chuyển sang chất tẩy trắng. Mực trở thành chất tẩy trắng. Và đó là những gì, anh em đã thú nhận tội lỗi, nếu anh em ở trong Đấng Christ. Giữa anh em và Đức Chúa Trời là cả một bồn thuốc tẩy, và tội lỗi của anh em trở nên công bình vì một Cửa Lễ công bình đang đợi ở đó dành cho anh em.

Khi tôi đến dòng sông vào cuối ngày,
 Và những cơn gió cuối cùng của nỗi buồn đã
 thổi;
 Có một ý tưởng khích lệ tôi và làm cho lòng tôi
 vui sướng,
 Tôi sẽ không phải vượt qua sông Giô-đanh một
 mình.

449 Đó là một điều tốt. Đó là một điều tốt. Tôi sẽ không phải vượt qua nó. Một trong những ngày này, chúng ta sẽ đi đến cuối con đường. Mặt trời sẽ không chiếu sáng, rồi Đức Chúa Trời sẽ gọi.

450 A-đam sẽ vươn tới và lay Ê-va, và nói, “Em yêu, đây rồi. Đến lúc thức dậy thôi.”

451 Ê-va sẽ vươn tới và nắm lấy A-bên, nói, “Con yêu quý, hãy đi ra. Đến lúc thức dậy rồi.” A-bên sẽ nắm giữ Sét. Và Sét sẽ nắm giữ Nô-ê. Nô-ê nắm giữ...Ồ, từ trên xuống, xuống cho tới Áp-ra-ham, và xuống khi họ đến. Sẽ có một sự rung chuyển lớn và sự thức tỉnh khi Con của Đức Chúa Trời đến. Chúng ta sẽ đứng trong sự giống như Ngài vào ngày đó.

452 Bây giờ, nếu anh em phạm tội ở đây, anh em sẽ phải trả giá cho nó. Tôi đã...

453 Chỉ cứ đến trong đầu tôi, tôi phải kể nó ra. Tôi đã cố gắng dập tắt nó, bốn hoặc năm lần. Tôi phải nói điều đó. Bao nhiêu người

còn nhớ anh em này, mục sư, đã từng ở đây tại hội thánh của Đức Chúa Trời? Thưa anh em, ngay trên này, anh ấy tên gì? Làm việc cho Vorgang ở dưới đó. Ồ, tất cả các bạn...Hội thánh Đầu Tiên của Đức Chúa Trời, ngay ở đây trên góc phố. Hoặc, được sử dụng để bán các sản phẩm của Rawleigh trong thời gian của bệnh—của bệnh trầm cảm. Một người tin kính, thánh thiện thực sự. Anh Smith đã thay thế anh ấy ở trên đó. Tôi sẽ cho biết tên anh ấy trong vài phút nữa. Anh ấy là một người được Đức Chúa Trời cứu.

⁴⁵⁴ Hãy nhớ rằng, nếu anh em không bước lên tới chỗ để sửa sai, và anh em làm điều gì sai trái với tư cách là một Cơ-đốc nhân, Đức Chúa Trời sẽ cảnh cáo anh em. Và sau đó nếu anh em không thực hiện lời cảnh báo, Ngài sẽ đem anh em ra khỏi trái đất ngay lập tức. Đó là những gì Ngài đã làm.

⁴⁵⁵ Anh em còn nhớ, trong Kinh Thánh không? Hãy nhìn xem hội thánh Cô-rinh-tô đó. Ông đã cho họ biết địa vị của họ, là người như thế nào, trong Đấng Christ. Nhưng ông đã cảnh báo họ về những gì sẽ xảy ra. Và họ sửa mình, làm cho đúng, với Đức Chúa Trời.

⁴⁵⁶ Và người anh em trẻ này, anh ấy là một anh em trẻ tuyệt vời, tôi tin là, một người được Chúa cứu. Và anh ấy đã kiểm cho mình một công việc ở đây tại...tại Vorgang. Nếu một số người của anh ấy đang ngồi ở đây, tôi hy vọng anh em không nghĩ rằng tôi...Tôi không biết anh nếu anh đang ngồi ở đây. Nhưng, Ramsey, Anh Ramsey, bao nhiêu người còn nhớ Anh Ramsey ở trên đây tại Hội thánh của Đức Chúa Trời? Chắc chắn rồi, anh em nhớ, người bạn trẻ tuyệt vời. Và anh ấy đã từng đến nhà tôi và chúng tôi nói chuyện cùng nhau, và chúng tôi đã ngồi đó và khóc và nắm tay nhau; một Cơ-đốc nhân chân thật.

⁴⁵⁷ Một ngày nọ tôi đến đó, vừa từ nước ngoài về trong một buổi nhóm, đã kiểm tra xe, Anh Ramsey nói, “Tôi có thể giúp gì cho anh, Billy?”

⁴⁵⁸ Tôi nói, “Hãy kiểm tra nó, Anh Ramsey. Thay dầu.”

⁴⁵⁹ “Được,” anh ấy nói, “tốt, hoàn hảo.” Nói, “Anh có một buổi nhóm tốt đẹp chứ?”

460 Tôi nói, “Ồ, Anh Ramsey, thật tuyệt vời.” Tôi nói, “Tôi ước gì anh có thể đi với tôi lúc nào đó. Tại sao anh không đi với tôi?”

Anh ấy nói, “Tôi không còn hầu việc Chúa nữa, Billy à.”

Tôi quay đầu lại, tôi nói, “Anh nói gì?”

461 Anh ấy chỉ nói, “Tôi không còn hầu việc Ngài nữa,” rồi bỏ đi.

462 Tôi nghĩ, “Ồ, anh ấy đang đùa.” Tôi đi tiếp, đi đâu đó.

463 Tôi quay lại và lên xe. Tôi trở về nhà, và bắt đầu nghĩ về điều đó, “Tôi không còn hầu việc Chúa nữa.”

464 Chúa đã đặt điều đó trên lòng tôi để quay trở lại và hỏi anh ấy một lần nữa. Vì vậy, tôi nói, “Meda, giữ nhà nhé.”

465 Và tôi vào, lên xe và đi xuống, dừng lại, đi vào công ty Vorgang. Tôi nói, “Anh Ramsey, tôi muốn hỏi anh một câu.”

Nói, “Được rồi, Billy, chuyện gì vậy?”

Tôi nói, “Anh đã nói, cách đây một lát, anh không hầu việc Chúa nữa. Anh chỉ đang trêu chọc tôi, phải không?”

Anh ấy nói, “Không.”

Tôi nói, “Anh Ramsey, anh—anh không có ý đó.”

Anh ấy nói, “Có.”

Tôi nói, “Anh không yêu Ngài à?”

Anh ấy nói, “Nếu tôi yêu mến Ngài, tôi sẽ hầu việc Ngài. Phải không, Billy?” và bỏ đi.

Tôi nghĩ. “Này, Anh Ramsey!”

Nói, “Tôi không muốn nói về chuyện đó nữa.”

466 Tôi đi về nhà, đi vào phòng, đóng cửa lại. Và, ồ, anh em biết anh em cảm thấy thực sự nặng nề như thế nào, giống như anh em đã lấy bánh quy khỏi một đứa trẻ hay điều gì đó, anh em biết đấy. Tôi—tôi nghĩ, “Gì vậy? Không thể được. Chắc chắn có điều gì đó đã xảy ra với Anh Ramsey.”

467 Và có một cậu bé da màu, tên là Jimmy, cậu ấy đến đây để đi nhà thờ. Có một chân, anh em biết đấy; cậu ấy hầu như, khập khiễng. Tôi quên tên cậu ấy, làm việc dưới đó ở Vorgang, lái một chiếc xe tải kéo. Cậu ấy đã gặp tôi, và nói, “Ông biết không, thưa Mục sư Branham,” cậu ấy nói, “tôi không biết có chuyện gì xảy

ra với Tiến sĩ Ramsey ở gần đây.” Cậu ấy nói, “Hôm trước, tôi đã nói với ông ấy, rằng, ‘Tất cả chúng ta đều sợ hãi không dám mở miệng ra xung quanh đây.’ Nói, ‘Ông đã là một người tin kính.’ Nhưng,” nói, “Ông ấy lấy giấy phép thầy giảng của mình và đi đến chỗ cái giỏ và xé chúng ra, và ném chúng vào cái giỏ, nói, ‘Tôi không muốn làm gì với nó nữa.’”

Cậu ấy nói, “Này, thưa ông!” Nói, “Ông không nên làm thế.”

Anh ấy nói, “Ồ, Jim, tôi không còn hầu việc Chúa nữa.”

Vì vậy cậu ấy tiếp tục, nói, “Ý ông không phải vậy.”

468 Và nói, “Sau đó ông ấy nói với tôi, rằng ông ấy sẽ đến và mài các van xe của mình, vào Ngày lễ Lao động,” tôi tin là vậy. “Và ông ấy nói, ‘Này, Jim, tôi muốn cậu đến giúp tôi.’”

469 Cậu ấy nói, “Tôi sẽ giúp ông sau khi tôi đi nhà thờ về, nhưng trước tiên tôi sẽ đi nhà thờ.”

470 Nói cậu đã quay lại đó, “Và Ông Ramsey đã mài các van xe hơi của ông. Ông ấy nói, ‘Jimmy, qua sông nhanh lên. Các quán rượu đã đóng cửa tại đây. Mau sang bờ sông bên kia mua cho tôi một thùng bia.’”

471 Cậu ấy nói, “Ông Ramsey, tôi đã phạm nhiều tội, nhưng tôi sẽ không bao giờ phạm tội mua một thùng bia cho một đầy tớ của Chúa.” Cậu nói, “Không, thưa ông. Tôi sẽ không bao giờ làm điều đó.”

472 Và ông ấy nói, “Ồ, đi đi. Đi lấy nó cho tôi, Jim.”

473 Cậu ấy nói, “Ông Ramsey, tôi mài van của ông. Nhưng, nếu ông muốn có bia, ông tự đi mà lấy nó.” Cậu ấy nói, “Tôi sẽ không bao giờ đi kiếm bất cứ thứ gì như thế cho một tôi tớ của Chúa.”

474 Vì vậy Ramsey nhảy lên xe của Jimmy, đi qua sông; ông ta trở lại, nửa say, với một thùng bia, uống nó.

475 Anh ấy bắt đầu sa sút, và đau ốm. Hiếu không? Đức Chúa Trời không thể nói chuyện với anh ấy. Tôi đã cảnh báo anh ấy, tôi đã làm tất cả mọi sự tôi có thể. Anh Smith đã đi tìm anh ta và cảnh báo anh ta. Mọi người đều cố gắng hết sức vì anh ấy. Tuy nhiên, anh chỉ lắc đầu. Chuyện gì đã xảy ra? Anh ấy ngã bệnh và chết. Điều đó cho thấy anh là một người được cứu. Nếu Đức

Chúa Trời không thể làm cho anh... mang anh đến sự vâng lời, thì Ngài phải đưa anh ta ra khỏi trái đất và mang anh về Nhà. Đó chính xác là những gì Kinh Thánh đã nói. Đó là điều Kinh Thánh hứa. Nếu anh em không muốn chấp nhận sửa chữa, anh em sẽ phải về Nhà.

⁴⁷⁶ Vì vậy Đức Chúa Trời không thể để mất anh em sau khi Ngài cứu anh em, nhưng Ngài có thể rút ngắn những ngày của anh em ở đây, và khiến anh em phải trả giá cho mọi tội lỗi mà anh em đã phạm phải. Vì vậy, nếu anh em phạm tội, anh em sẽ phải trả giá cho những gì mình đã làm. Hãy nhớ kỹ điều đó.

⁴⁷⁷ Bây giờ, bây giờ Chúa ở cùng các bạn. Tôi tin rằng, tối nay, Anh Ramsey đã được cứu. Tôi, hoàn toàn tin điều đó. Nhưng anh ta không chịu vâng lời Đức Chúa Trời, và khi anh ta không vâng lời Đức Chúa Trời, Đức Chúa Trời phải đưa anh ta về nhà. Đó là điều duy nhất cần làm, bởi vì, nó là gì? “Người ấy sẽ mang sự sỉ nhục và ô nhục đối với Huyết nơi người đó đã được thánh hóa với.” Đúng không? “Và coi giao ước là một điều xấu xa,” nếu đó không đúng như những gì thư tín Hê-bơ-rơ này đã nói. Hiểu không? Không thể được cho người đó bị hư mất, nhưng anh ta sẽ mang lại sự xấu hổ và ô nhục, vì vậy Đức Chúa Trời sẽ phải đưa anh ta khỏi trái đất và mang anh ta về Nhà. Đó chính xác là những gì đã xảy ra.

Bây giờ nguyện xin Chúa ban phước, trong khi chúng ta cúi đầu cầu nguyện một lúc.

⁴⁷⁸ Bây giờ, lạy Cha chí thánh và chí nhân, chúng con thực sự biết ơn Cha vì lời hứa mà chúng con có, rằng Ngài sẽ không bao giờ rời chúng con hay từ bỏ chúng con. Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ đi cùng chúng con cho đến hết cuộc đời, và trong sự chết Ngài sẽ ở gần chúng con. Ngài đã hứa với chúng con rằng chúng con đã có Sự sống Đời đời. Ngài đã ban Nó cho chúng con cách nhưng không. Chúng con có thể đánh mất Nó. “Phạm những kẻ đến cùng Ta, thì có được Sự sống Đời đời.” Và nếu đó là Sự sống Đời đời, Nó không có sự chấm dứt, và Ngài đã hứa làm cho chúng con sống lại trong ngày sau rốt. Chúng con rất biết ơn với điều này. Chúng con biết ơn rằng Lời Ngài dạy dỗ chúng con điều này. Nó ban cho chúng con hy vọng chắc chắn. Nó làm cho chúng con biết

rằng Cha chúng con là Tình Yêu. Ngài yêu chúng con, và Ngài đã chọn chúng con. Ngài đã phán, “Không phải các ngươi đã chọn Ta, bèn là Ta đã chọn các ngươi và định trước các ngươi.” Và con cảm ơn Ngài, Cha ôi, rằng Ngài đã làm vậy. Và nhiều người đang ngồi ở đây, tối nay, và là những người đã được định cho Sự sống Đời đời, và đã tiếp nhận Chúa Jêsus Christ làm Cứu Chúa của cá nhân họ. Và những trái của Thánh Linh đi theo đời sống họ: hiền lành, nhu mì, khiêm nhường, yêu thương, vui mừng, bình an, nhịn nhục, nhân từ. Chúng con biết ơn vì những điều đó.

⁴⁷⁹ Và chúng con cầu nguyện, Cha ôi, rằng nếu có một số người ở đây, tối hôm nay, những người mà không có những trái đó đi cùng với họ, nhưng họ đang yên nghỉ trên một số điều tuyệt vời, bởi vì họ đã làm việc, một ngày nào đó, bởi vì họ có cảm xúc, họ cảm thấy tốt, họ có thể đã hét lên, họ có thể đã làm nhiều điều. Nhưng, Cha ôi, nếu họ không nhận được bông trái của Thánh Linh, để giữ họ yêu thương liên tục ngày này qua ngày khác, tha thứ cho kẻ thù của họ, sửa lại cho đúng những sai trái của họ, và sống bình an và yêu thương, và êm dịu và tử tế với người khác, và lòng nhiệt thành đối với Hội thánh, một tình yêu dành cho Đấng Christ và cho con cái của Ngài, Ôi Đức Chúa Trời Đời đời, xin tha thứ cho họ. Dù họ là thành viên của giáo hội, là thành viên của thân thể thuộc về đất, xin cho họ bây giờ đi và quảng hết những công việc chết, xác thịt đó, và bươn tới đến sự trọn lành. Xin nhậm lời, Chúa ôi. Nguyện xin họ đến với Đấng trọn vẹn và nhận Ngài làm đấng cầu thay cho tội lỗi của họ, để Ngài có thể đứng như một cửa lễ hoàn hảo cho một người nam phạm tội và một người nữ phạm tội. Và chu cấp cho họ ân điển yêu thương và sự bình an của Ngài, cho đến khi họ được ở trong Sự Hiện Diện của Đức Chúa Trời để được sống đời đời. Xin nhậm lời, Cha ôi.

Trong khi chúng ta cúi đầu:

⁴⁸⁰ Nếu có một người muốn đánh đổi một đời sống xác thịt của các lễ nghi, của các phép báp-têm, của cảm giác, của những thứ xác thịt nhỏ bé như thế, để có một tấm lòng thực sự tràn đầy tình yêu chân thật, để—để bạn có thể bước tới với kẻ thù cay đắng nhất của mình, vòng tay ôm người ấy và nói, “Anh ơi, tôi sẽ

cầu nguyện cho anh. Tôi yêu anh.” Nếu bạn muốn đánh đổi kinh nghiệm xác thịt đó cho một kinh nghiệm thực sự về tình yêu, bạn sẽ giơ tay lên với Đức Chúa Trời chứ? Và nói, “Lạy Đức Chúa Trời, xin nhận lấy con tối nay, và làm cho con thành những gì con nên có.” Tôi sẽ cầu nguyện cho bạn, ngay từ bực giảng ở đây. Các bạn có muốn cầu nguyện không? Hãy giơ tay lên.

⁴⁸¹ Xin Chúa ban phước cho ông phía sau đó, thưa ông. Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi. Người nào khác không? Xin Chúa ban phước cho ông, thưa ông. “Tôi đã ở trong hội thánh trong nhiều năm.” Xin Chúa ban phước cho ông, thưa ông. Xin Chúa ban phước cho anh ở đây, người anh em. Xin Chúa ban phước cho cô phía sau đó, cô gái trẻ. “Tôi sẽ cầu xin Đức Chúa Trời khiến cho tôi bình an.” Bạn có...Bạn đang thực sự nổi giận? Bạn có cáu kỉnh không? Bạn có nghi ngờ không? Bạn có bồn chồn không? Bạn có tự hỏi Nó có thực sự đúng hay không? Khi đến với Đấng Christ, bạn có đến với một sự đảm bảo hoàn toàn, một tấm lòng đầy tình yêu thương không? Bạn có bước đến gần Ngài mà không một chút sợ hãi không, nói rằng, “Tôi biết Ngài là Cha tôi”?

⁴⁸² Và không có sự đoán phạt, anh em đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống. Anh em biết điều đó. Và anh em nhận thấy cuộc sống của mình: anh em đang yêu thương, anh em đang tha thứ, anh em dịu dàng, anh em bình an, anh em nhu mì. Tất cả những trái này của Thánh Linh đồng hành với đời sống của anh em, ngày lại ngày. Và ngay khi anh em làm điều gì sai, “Ồ, chao ôi.” Ngay khi nó đến trong tâm trí của anh em, “anh đã làm sai rồi,” anh em nhanh chóng làm cho nó đúng, ngay lúc đó. Đừng đợi thêm một phút nữa, hãy đi ngay và làm cho đúng. Nếu không, thì anh em không có Thánh Linh của Đấng Christ. Bạn có thể là một người phụ nữ tốt, bạn có thể là một người đàn ông tốt, bạn có thể được nghĩ tốt trong giáo hội, bạn có thể được hàng xóm nghĩ tốt, nhưng bạn đã tấn tới sự trọn lành đó chưa, đến nơi đó đến nơi bạn hoàn toàn tin cậy nơi Đấng Christ chưa? Và bởi điều này, cho bạn ấn chứng. “Áp-ra-ham tin Đức Chúa Trời, và điều đó được kể là công bình cho ông. Sau đó Đức Chúa Trời ban cho ông ấn chứng của phép cắt bì, như một sự xác nhận.”

483 Bây giờ bạn nói, “Tôi tin Đức Chúa Trời. Tôi đã xưng tội.” Nhưng Đức Chúa Trời đã ban cho bạn ấn chứng của Đức Thánh Linh, trên đời sống của bạn, về tình yêu thương, sự vui mừng, bông trái của Thánh Linh, để chứng minh rằng bạn đã được cứu không? Nếu Ngài chưa làm điều đó, thì Ngài chưa công nhận đức tin của bạn. Bạn chỉ mới xưng tội. Ngài chưa chấp nhận nó, có điều gì đó không ổn. Thế thì, bạn có muốn tiếp nhận Ngài không? Hãy giơ tay lên, nếu có người nào khác, trước khi chúng ta cầu nguyện.

484 Xin Chúa ban phước cho cô, cô gái trẻ. Chúa cũng ban phước cho anh, ở phía sau đó. Xin Chúa ban phước cho anh. Được rồi. Người nào khác, ngay trước khi chúng ta cầu nguyện? Được rồi. Xin Chúa ban phước cho chị, ở phía sau đó, chị ơi. Xin Chúa ban phước cho anh, anh ơi. Xin Chúa ban phước cho anh, thưa anh. Xin Chúa ban phước cho anh, anh của tôi. Đúng thế. Mười, mười lăm bàn tay được đưa lên.

Bây giờ chúng ta hãy cầu nguyện.

485 Chúc tụng Chúa, tại chỗ ngồi của họ, mà họ đang tìm thấy một bàn thờ. Chính tại chỗ ngồi của họ, nơi họ đang ngồi bây giờ, Ngài đã phán với tấm lòng của họ, rằng họ “sai trật.” Chính tại chỗ ngồi của họ mà Ngài đặt một ước muốn trong lòng họ, rằng họ “khao khát được giống Chúa Jêsus hơn.”

486 Họ muốn thay đổi đời sống của họ. Họ muốn được nhu mì và khiêm nhường. Họ muốn hiền lành và đầy nhẫn nại. Họ muốn được nhịn nhục, kiên nhẫn. Họ muốn được giống như Đấng Christ, thật giống như Đấng Christ, cho đến nỗi thế gian sẽ nói, khi họ đi xuống đường phố, “Người đàn ông đó thật sự là một Cơ-đốc nhân. Người nữ đó thực sự là một Cơ-đốc nhân.Ồ, họ là những người êm dịu nhất, nhu mì nhất, hiền lành nhất!”

487 Xin nhậm lời, Chúa ôi, rằng họ sẽ nhận lãnh kinh nghiệm đó, tối nay. Và xin cho họ không bao giờ yên nghỉ trên khả năng giáo hội của họ, trên những mối quan hệ với bất cứ giáo hội nào, giáo phái nào; cũng không dựa trên những cảm xúc của họ, trên bất cứ điều gì tuyệt vời, như về cảm xúc, điều gì đó đã xảy ra; có thể họ đã hét lên, nói tiếng lạ, hoặc điều gì khác.

488 Ôi Đức Chúa Trời Đời đời, đừng để họ cố tin cậy để được lên Thiên đàng dựa trên điều đó, vì chúng con đã thấy nó thất bại thảm hại rất nhiều lần. Và Ngài đã phán rằng nó sẽ thất bại, “Sự ban cho nói tiếng lạ, sẽ thôi! Lời tiên tri, sẽ hết. Sự thông biết, hầu bị bỏ. Ồ, nơi mà tất cả những điều này có, ngay cả các sự ban cho, những phép lạ về sự chữa lành, chúng sẽ bị bỏ. Chỉ tình yêu Thiên thiêng đó sẽ tồn tại lâu dài.”

489 Đức Chúa Trời ôi, xin tạo dựng điều đó trong lòng họ, và cho họ biết rằng đó là Thánh Linh sinh ra các trái. Xin làm điều đó ngay bây giờ, lạ Chúa, trong khi chúng con chờ đợi Ngài, vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Chúa Jêsus. A-men.

490 [Băng trống—Bt.] Những quả bóng lửa bay, và thấy những chim cu bay qua lại khắp tòa nhà, để thấy Đấng Christ đến với những chiếc gai nhọn trong tay Ngài, và trong Ngài...Ồ, anh em có biết đó là anti-Christ sắp đặt không? Ngài phán, “Khi những điều này bắt đầu ứng nghiệm, thì hãy ngược lên, sự cứu chuộc của các người đã gần rồi.” Thế thì đó là lý do tôi muốn nhấn mạnh mỗi phút tôi có thể với hội thánh, và giúp anh em vững vàng. Anh Neville có thể không phải lúc nào cũng ở bên chúng ta. Tôi tin rằng Anh Neville là một thầy dạy Phúc âm tốt, vững chãi. Chúng ta không biết điều gì sẽ đến với bục giảng này, và, khi nào nó đến đây, “Chiên Ta biết Tiếng Ta.” Hãy ở lại với Lời đó. Anh em đừng bao giờ rời khỏi Lời đó. Anh em ở lại ngay với Nó. Anh em đứng vững trong sự tự do nơi Đấng Christ đã làm cho anh em được tự do. Không bị vướng vào tất cả những cái ách của sự nô lệ và đại loại như vậy. Hãy đứng vững, và đứng tự do. Đức Chúa Trời sẽ ban phước cho anh chị em. Chúng ta không có gì trên đời này để sợ hãi.

491 Anh em luôn đang tự hỏi. Tôi nhận thấy những người đến để được cầu nguyện cho, họ sẽ chen vào hàng. Lần tới khi họ nhìn thấy một chiến dịch chữa lành, họ sẽ đi vào hàng *này*, họ sẽ đi vào hàng *này*. Tôi không lên án họ. Họ đang cố gắng tìm kiếm sự cứu giúp, nhưng họ đang đi sai đường. Các bạn đang làm ngược lại, những gì Đức Chúa Trời đã bảo không nên làm. Hiểu không? Khi các bạn mạnh dạn bước lên Ngôi ân điển, và tin, rằng, “Hãy xin, sẽ nhận được.” Ở lại với Điều đó. Đó là cách

nó được thực hiện; không chỉ chạy từ sứ mệnh này sang sứ mệnh khác, từ nhà thờ này sang nhà thờ khác, từ chiến dịch này sang chiến dịch khác.

⁴⁹² Ô, họ đã làm cho những chiến dịch chữa lành này giống như một đám vô nghĩa. Chắc chắn vậy, họ có. Nó trở thành một nơi mà ở đó, những người trí thức, họ nhìn xung quanh và họ tự hỏi tất cả là về điều gì. Ở đó, Đức Chúa Trời không muốn những việc ấy. Sự chữa lành không nhất thiết phải có trong các chiến dịch. Sự chữa lành nên có trong mọi nhà thờ địa phương, tất cả những ân tứ này đều đang hoạt động. Nhưng đừng quá chú trọng vào ân tứ đó. Đừng quan tâm đến ân tứ. Nếu Đức Chúa Trời muốn sử dụng anh em cho điều gì đó, Ngài sẽ làm việc ấy. Nhưng, hãy tìm kiếm Đấng Ban Cho.

⁴⁹³ Martin Luther, một lần sau khi nói tiếng lạ, ông được hỏi tại sao ông không giảng điều đó, ông nói, “Nếu tôi giảng điều đó, dân sự của tôi sẽ đi theo sự ban cho thay vì Đấng Ban Cho.” Đúng thế.

⁴⁹⁴ Moody, lần nọ, nói, và bắt đầu, khi ông đang giảng như vậy dưới sự hà hơi, ông đã nói tiếng lạ. Ông nói, “Đức Chúa Trời ôi, xin tha thứ con vì thốt ra những lời ngu dại.” Chắc chắn vậy. Hiểu không? Và họ đã có những điều đó. Chúng ta tin những điều đó, nhưng chúng phải được đặt đúng vị trí của chúng. Và chúng không được thiết lập như những chứng cứ.

⁴⁹⁵ Không có một điều nào được để lại trong Kinh Thánh, như là “bằng chứng về Đức Thánh Linh,” chỉ những trái của Thánh Linh. Hãy tìm bất kỳ nơi nào mà Chúa Jêsus đã nói vậy. Vâng, thưa quý vị. Bằng chứng của Đức Thánh Linh là trái của Thánh Linh của anh em. Chúa Jêsus phán vậy, “Bởi trái của họ mà các ngươi sẽ biết họ.” “Và trái của Thánh Linh là tình yêu thương, sự vui mừng, bình an, nhịn nhục, lòng nhân từ, bình an, hiền lành, nhu mì. Và trái của kẻ thù là thù hận, ghen ghét, gian ác, xung đột, và vân vân; đó là trái của kẻ thù.” Vì vậy, anh em có thể đoán xét bởi cách mình đang sống, anh em đang ở đâu với Đức Chúa Trời. Nếu cả tấm lòng của anh em ở trong tình yêu với Ngài, và anh em yêu Ngài và hiền lành, và sống với Ngài hàng ngày, thì anh em biết rằng mình đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống. Nếu không, và cách khác, thì anh em chỉ đang bắt chước một Cơ-

đốc nhân. Đúng thế. Mà, tất cả những sự bắt chước chắc chắn sẽ bị phơi bày. Chúng ta biết điều đó.

⁴⁹⁶ Vì vậy, đừng sống kiểu đời sống đó, anh em không cần phải làm thế. Tại sao anh em lại đi nhận một vật thay thế, khi toàn bộ các tầng trời ở trên đây những điều tốt đẹp và có thực? Chắc chắn. Tôi muốn nhận lấy Đức Chúa Trời, đó là những gì tôi muốn. A-men.

⁴⁹⁷ Bây giờ, người nào đến để được cầu nguyện cho không? Nếu các bạn muốn, hãy giơ tay lên. Chúng ta đã có buổi nhóm chữa lành sáng nay. Tôi cho rằng thế thì...Quý bà này ở đây à? Được rồi, chị ơi, mời chị tiến lên phía trước được không? Và anh em của chúng ta, trưởng lão, ở đây, đến bây giờ cho sự xúc dầu.

[Băng trống—Bt.]

...chiếu sáng vào con;

Ôi, chiếu vào con, Chúa ôi, xin chiếu sáng vào con,

Xin để Ánh sáng từ ngọn hải đăng chiếu sáng vào con.

⁴⁹⁸ Ngài chẳng tuyệt vời sao? Chúng ta hãy cúi đầu, thật yên lặng giờ này. Và, hát *Chiếu Sáng Vào Con*, lần nữa. Bây giờ, tiếp tục bây giờ, mọi người, rằng, “Chiếu sáng...” Cứ thờ phượng Ngài trong linh hồn mình giờ này, đây, giữ yên lặng. Buổi hầu việc chữa lành sắp đến. Sứ điệp đã chấm dứt. Chúng ta hãy thờ phượng.

Xin để Ánh sáng từ ngọn hải đăng chiếu sáng vào con;

Ôi, chiếu vào con, Chúa ôi, xin chiếu sáng vào con.

Xin để Ánh sáng từ ngọn hải đăng chiếu sáng vào con.

Để được giống như Chúa Jêsus, được giống như Chúa Jêsus,

Ôi, trên đất, tôi ước ao được giống như Ngài;

Trong suốt cuộc hành trình của tôi từ trái đất đến miền Vinh hiển,

Tôi chỉ xin được giống như Ngài.

Chúng ta sẽ bước đi trong Ánh sáng đó, Ánh
sáng đẹp đẽ như vậy,
Đến nơi những giọt sương thương xót rục rĩ;
Chiếu sáng xung quanh chúng ta, cả ngày lẫn
đêm,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế giới.
Tất cả anh em những thánh đồ của Sự sáng hãy
tuyên bố,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của thế giới,
Khi đó chuông Thiên đàng sẽ vang lên,
Chúa Jêsus, Sự Sáng của...

Xin tiếp nhận chúng con, Chúa ôi, khi chúng con thờ
phượng Ngài.

Chúng ta sẽ bước đi trong Sự sáng đó, Sự sáng
đẹp đẽ thay,
Đến nơi những giọt sương thương xót rục rĩ;
Tỏa sáng xung quanh chúng ta ngày lẫn đêm,
Chúa Jêsus Sự Sáng của thế giới.

⁴⁹⁹ Anh em há chẳng thích tình yêu tẩy sạch đó sao? Anh em cảm
thấy dễ chịu chứ? Hãy giơ tay lên, nói. Có điều gì đó về những bài
hát điển hình thuở xưa ấy, bài thánh ca thời xưa, tôi thà có chúng
còn hơn đưa vào tất cả những bài hát mới thế tục này, và trong
các nhà thờ Cơ-đốc. Tôi thích bài hát thời xưa đó, tôi thích.

Jêsus, giữ tôi gần thập tự, (Chao ôi!)
Gần nơi tuôn huyết báu ra,
Dòng suối chữa lành, nhưng không cho mọi
người,
Chảy ra từ nguồn Calvary.
Tại thập giá, tại thập giá,
Ồ, vinh hiển tôi muôn muôn đời;
Cho đến khi linh hồn tôi được cất lên sẽ tìm
thấy
Nơi yên nghỉ bên kia sông.

⁵⁰⁰ Tôi có thể rời khỏi thế gian này khá dễ dàng trong khi bài
hát đó đang được hát. Còn anh chị em? [Hội chúng nói, “A-

men.”—Bt.] Thật tuyệt vời! Tất cả đã giải quyết xong chưa? Anh em biết đấy, tôi rất vui vì tôi đã giải quyết xong mọi chuyện. Còn anh em? [“A-men.”] Tất cả đã được giải quyết, từ lâu. Tôi đã thưa với Ngài, “Lạy Chúa, con không muốn có bất kỳ rắc rối nào ở dòng sông. Con—con muốn chắc chắn bây giờ.” Tôi muốn biết Ngài. Tôi muốn biết Ngài.

⁵⁰¹ Có một hố đen, lớn đặt trước mỗi người trong chúng ta. Chúng ta đang đi theo hướng đó. Mỗi khi trái tim chúng ta đập, chúng ta càng lúc càng gần hơn. Nhưng khi tôi đến đó, tôi không muốn vịn vẹo như một kẻ hèn nhát, tôi muốn quần mình trong áo choàng công bình của Ngài, bước vào đó, biết điều này, rằng, “Tôi biết Ngài trong quyền năng của sự sống lại của Ngài.” Rằng, khi Ngài gọi, tôi sẽ bước ra từ giữa những người chết. Của tôi...

⁵⁰² *Lòng Tin Ngược Lên Ngài*, chúng ta hãy hát bài đó bây giờ.

Lòng tin ngược lên Chúa chẳng thôi,
 Ngài là Chiên Con của Đồi Sọ,
 Ôi Cứu Chúa Thiêng liêng.
 Xin nghe lời tôi khẩn xin,
 Quăng mọi tội xa khỏi tôi,
 Cũng không để bước tôi lạc loài
 Lạc xa Chúa hoài.

⁵⁰³ Bây giờ, lạy Giáo Sư lớn, như Ngài đã dạy chúng con trong Lời kỳ diệu nhất của Ngài, lòng chúng con thực sự rung động, với ân điển được cất lên, biết rằng chúng con đã vượt qua sự chết mà đến với Sự sống. Tất cả là nhờ lòng nhân từ của Chúa Jêsus của chúng con, Đấng đã gọi chúng ta, và đã rửa sạch chúng con trong Huyết Ngài, và đã trình chúng con ra trước Ngôi của Đức Chúa Trời, không lỗi lầm, không chỗ trách được, vì Ngài đã gánh lấy tội lỗi của chúng con. Chúng con không còn tội lỗi. “Đức Chúa Trời đã đặt sự gian ác của tất cả chúng con lên trên Ngài, và Ngài đã vì những sự vi phạm của chúng con mà bị thương.” Ôi, chúng con yêu Ngài biết bao, Chiên Con vĩ đại của Đức Chúa Trời!

⁵⁰⁴ Và Cha ôi, chúng con cầu nguyện, rằng Cha sẽ ban cho chúng con những lời nói, cách diễn đạt, để chúng con có thể nói với người khác; để họ, cũng có thể biết Ngài, và yêu mến Ngài, vì Ngài yêu họ. Xin cho chúng con ân điển này.

Và cảm ơn Ngài, Cha ôi, vì những con trẻ mới sinh ra đó vừa được vào vương quốc của Đức Chúa Trời. Xin cho họ tìm được một hội thánh nhà tốt đẹp ở đâu đó, và ở đó hầu việc Ngài cho đến khi sự chết giải thoát họ khỏi thân thể già nua đau đớn và nhức nhối này, và trình họ ra trước mặt Ngài, không lỗi lầm, không chỗ trách được, trong thời đại sắp đến, với Sự sống Đời đời. Vì chúng con cầu xin điều đó trong Danh Ngài. A-men.

HÊ-BO-RƠ, CHƯƠNG SÁU 2 VIE57-0908E

(Hebrews, Chapter Six ²)

LOẠT BÀI SÁCH HÊ-BO-RƠ

Sứ điệp này được giảng bởi Anh William Marrion Branham, được ban phát bản gốc bằng tiếng Anh vào tối Chúa nhật, ngày 8 tháng Chín, năm 1957, tại Đền Tạm Branham ở Jeffersonville, Indiana, U.S.A., được lấy từ một băng ghi âm từ tính và được in nguyên văn bằng tiếng Anh. Bản dịch Tiếng Việt này được in và phân phát bởi Cơ quan xuất bản Voice Of God Recordings.

VIETNAMESE

©2021 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

Thông báo bản quyền

Tác giả giữ bản quyền. Sách này có thể được in tại nhà dành cho việc sử dụng cá nhân hay được phát ra, miễn phí, như một công cụ để truyền bá Phúc Âm của Chúa Jêsus Christ. Sách này không được bán, sao chép trên quy mô lớn, đăng trên trang web, lưu trữ trong hệ thống phục hồi, dịch sang những ngôn ngữ khác, hay sử dụng dành cho việc xin ngân quỹ mà không có sự cho phép được viết rõ ràng của Voice Of God Recordings®.

Để biết thêm thông tin hay tài liệu có sẵn khác, xin vui lòng liên hệ:

VOICE OF GOD RECORDINGS
P.O. Box 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.
www.branham.org